

NGAY TAY

NĂM THỨ TƯ — THỨ
BÁY 21 OCTOBRE 1939,
SỐ 184 — GIÁ 0\$10.
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ:
80, ĐƯỜNG QUAN
THÁNH - GIÁY NỘI 874

— Nay mình, ngồi chỉnh tề lại, vuốt lại đường ngôi cho ngay ngắn. Cái thằng kia tôi eoi bộ có vẻ nhà báo lâm dãy, độ này chả có gì nói, nó đến vê chúng mình đăng báo cũng nên. Minh dể nó nêu những điệu bộ đơ dáng thì còn ra cái con tườu gì nữa!

LUÔNG NGHI BỒ THÂN LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bởi thận: đau lưng, mờ mắt, ủ tai, rút đầu, tiêu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tinh ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tinh vì uống phải nhiều thứ thuốc công phật làm hại thận khi mà sinh ra đau lưng như bể, ủ tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt quần áo...

Có các bệnh kẽ trên đều dùng « Luồng nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Luồng nghi bồ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bồ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p 00 một hộp.

Đàn bà bắt điêu kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p 50. Các bà có bệnh bắt điêu kinh, khi lén tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nra. Trong người bần thần mòn mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ủ tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều chung chung ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điêu hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 giá 1p 00 — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p 00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cứu khổ hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thảy các thứ thuốc Tây, Tau, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu: không cứ là kinh niêm hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khô Hoàn số 70, giá 1p 20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cứu khổ hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh: Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mèn đâu đâu cũng đều có đại lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phach

Gói đỏ HAVANE 0\$.12
thêm thuế phòng thủ 0\$.01

Gói xanh 0\$.07
thêm thuế phòng thủ 0\$.005

TUYÊN BUÔN TẠI
XƯ "AN - DÊ - RI"

Biểu vé sô Đông-Dương

và thi hành hạn đặc biệt từ nay đến 5 Novembre

Mua một biểu môt

Nhà thuốc AN-HOA 20 Hàng Than Hanoi nổi danh về khoa chữa bệnh Lậu, Giang-mai, Ha-cam, Tê-phú, dân bà săn hậu phù và bệnh nghiên cứu thuốc lại mới nghiên cứu ra thứ thuốc lậu mủ, công hiệu là thường nhất định đặt tên là « Thuốc lậu 1939 » bắt cứ mới lâu, thật nhiều mủ cũng chỉ 2 ngày thì sạch, dễ uống, không đau bụng đi ngoài, không buồn nôn. Muốn để hết thảy các bạn thanh niết sự linh nghiệm cấp kỳ của thứ thuốc này, nhà thuốc nhất định thi hành lệ « Bán một biểu môt » từ nay đến 5 Novembre. Vé to 1p 00, vé nhỏ 0p 60. Mua vé to biểu ve to, vé nhỏ biểu ve nhỏ. Sau khi dùng thuốc An-Hoa khỏi hẳn, bệnh nhân chỉ phải biểu lại nhà thuốc một bức thư khen kề rõ trước đã dùng những thuốc nào mà không khỏi sẽ được biểu môt vé số Đông-Dương.

Mấy thứ thuốc sau đây đều bán nguyên giá

Thuốc cấp cứu « Cứu Tiên Hoàn » 0p40 chữa bì đái, đái gắt 15, 20 phút khỏi ngay. Nếu đái ra máu đặc bay loảng buốt phải dùng ngay thứ « Tiết huyết linh đơn » 0p50 với 1 hoàn « Cứu khό » 0p30 sau mấy giờ chỉ hổm máu. Sau khi khỏi lâu nước giải có nhiều vẫn tráng giải loạn soán, đái nóng, ăn độc giao hợp lại dinh vịt quy đầu, bệnh như phục phái, phải dùng « Bạch chỉ hoản » số 9 1p20 sẽ thấy đái ra nhiều vẫn và hết hẳn. Nước giải trong veo, sau dùng luôn vài bồn ngày « Tuyệt trùng lậu » số 5 : 1p20 thì tha hồ ăn đặc không phát lại.

Thuốc An - Hoa chữa nghiện có tài vô địch

Thuốc dễ uống, không vật, nhẹ 2, 3 chai, nặng 6, 8 chai. Bán lẻ 1p50 một chai. Sau khi khỏi phải dùng ngay 4, 5 ngày « Sâm Nhung Trù Cán Giới Yên », hộp to 2p00, nhỏ 1p20. Chủ nhân đã chữa cho nhiều quan đại thần nên đã được thưởng « Nhị hạng ngã iền » tú 1937. Muốn để hết thảy bạn nghiện khỏi lầm thuốc Cai An-Hoa với những thứ thuốc nói khéo bẩn hiệu lại cho phát hành hai vạn cuốn « Bả Yên Hà » để biểu không.

DẠI-LÝ : Saigon : Mai-Linh. PhnomPenh : Võ lý Tong, Quy-Lợi A. Haiphong : 60 Doumer.
Cần thêm nhiều đại-lý.

Rõ sẹo, lồi lõm, lang, son, vết thâm sùa hết bằng điện hay thuốc
2p.00, 3p.00 mỗi hộp.

Răng trắng, vú nở tròn đẹp mài, da trắng mịn tươi,
thân thể đều dặn, uốn lòc, ruộm tóc, bằng điện rất đẹp.

Massage électrique soa nǎn điện

Lam cho da tươi, di nắng không bắt đèn, đánh kem phấn nhiều không hư hại da, không sinh ra lán nhang giảm mă, mụn sần trên mặt được, da không khô bắc, lỗ chân lông không doang, nhỏ trắng đẹp da. Soa nǎn điện ích lợi cho da nhiều lắm. Giá từ 2p.00 trở lên.

Mlle Etiennne Hā chuyên-nghiệp khoa trang điện,

Mỹ và Anh giúp các bạn rất vừa ý.

CHỈ DÙM LÀM ĐẸP — Cách trang điểm, cách chọn màu phấn cho hợp, thoa cho mott, và cách tự làm massage (soa nǎn) lấy cho người thêm đẹp theo lối Mỹ, soa nǎn mặt và người. Giúp cho dáng đi đẹp và thân thể son sǎn sinh tươi, v. v...

AMY - VIEN AMY

FONDÉE EN 1926

26, Phố Hàng Than — Hanoi

Viện sửa đẹp người bằng điện và thuốc
khai-trương trước nhất tại xíx Đông-pháp

CÁC MÁY ĐIỆN ÂU MỸ TÓ SỬA CHÂN TAY, MẶT
MINH (corps), VÚ CHO ĐẸP HOÀN TOÀN. GIÁ RẺ
SOINS DE BEAUTÉ ANGLAIS & AMÉRICAINS

Massage, Maquillage & Manucure Modernes Élégants

Quần áo dệt CéCé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Pull'over.
Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.
Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas
Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn,xin hỏi hàng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton

HANOI

CON CHIM

PHÒNG TÍCH

THUỐC HAY NỘI TIẾNG KHẨP ĐÔNG-DƯƠNG
GIẤY KHEN RẤT NHIEU, CẢM ƠN THÁT LÂM

Khi đầy hơi, khí tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bịch. Khi ăn uống rồi thì bay q (q hơi hoặc q chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nồi bón, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mệt mỏi, buông bã chân tay, bị lão nám sắc da vàng, da bụng dày. Cần nhiều chóng không kê siết.

Một liều thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay

Liều một bát uống 0p.25

Liều ba bát uống 0p.45.

VU-DINH-TAN Án tử kim tiền năm 1926 — 178 bis Lachtray, Haiphong
Đại-lý phát hành toàn tỉnh HANOI: AN-HÀ 13 Hàng Mã (Caivre) — Hanoi

Đại-lý phát hành khắp Đông-duong: NAM-TÂN 100 phố Bonnal — Haiphong
Có lính 100 Đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mèn và Lào có treo cái biển tròn

Trở nên đẹp mà chỉ mất 0\$80 một tháng

Thưa bà, bà có thể trong vòng một tháng trở nên đẹp thêm lên. Bà mua thử một ống son « GUITARE » (0p.30), vừa bền mùi vừa không có vết. Chờ thấy rẽ quá mà nghỉ ngơi thử son ấy. GUITARE là thử son bôi môi không có thứ gì sánh kịp, được hàng trăm triệu dân bà thế giới ưa dùng và không thể nào bỏ được. Ống thực rịt 2p50 và 1p20. Có 16 màu khác nhau, màu nào cũng đẹp, trẻ và chong sáng hợp với màu da của các bà. Tuy vậy, phải coi chừng đồ giả hiệu.

Đại-lý độc quyền khắp Đông-Dương:

COMPTOIR COMMERCIAL 59, phố Hàng Gai — HANOI

HAIPHONG: Có bán ở hiệu ĐÔNG-QUANG 48, Bd. Amiral Courbet

Vi trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Lậu, Giang-Mai, Ha-Cam đều có những giống trùng rất độc, làm hại thề chất (Mộng, di-tinh, đau lưng, đau xương, rát gan, Lở loét, v. v...) và nguy cả tính thản) Nọc độc làm di lỵ đến nỗi giồng. Chỉ có :

ĐỨC - THỌ - ĐƯỜNG

181, ROUTE DE HUÉ - HANOI

Tử phương pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc là cam doan
chữa được khỏi rứt nọc. Thuốc lậu 0p.60, Giang-mai 0p.70, Ha
cam 0p.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại-lý ở các tỉnh,

VIOLXOL

Thuốc bồ huyết, chế riêng cho những người thiếu máu, mồi
đom khỏi, làm cho đỏ da, chóng mạnh Một chai : 0p.95.

VIN TONIQUE du BON SECOURS

Rượu bồ. Một chai : 2p.00

Chế tại PHARMACIE DU BON SECOURS

Mme NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG

52, Bd. ĐÔNG-KHÁNH, HANOI — Tel. 454

i, vẫn
thi cũ
trên
với
nhau
cả v
i với
đỗ
đè
linh
con
gi;
tiêu
kể
bản
rào
Kế
bản
Kế
ám
nát
ng
gi
ng
tr
m
t
i
n
o
g
h
v
i
n
a
ùa
cảnh
ngay
Đức.
thiếu
phải
minh
ày
n
t
h
ay
m
t
a
ùa
e
sang
: n
ilans
le và
c nông
uba
đôi
chứng
ilkans.
ang và
g xung
t đầm
tranh
chiều
ng.
Hung

CUỐN SỔ

Bắc-kỳ — Chúng tôi được tin
ông Nguyễn-văn-Lộ, phó nghị
trưởng, từ nay thôi không ở viện
nữa. Vây xin có lời mừng viện.

Bắc-kỳ — Theo thề lê « bảo vệ
cố đầu » sắp thi hành, mỗi chị em
phải có sô riêng dán ánh. Được
xem một cuốn sô — không phải
nhờ ông Nguyễn-văn-Lộ — chúng
thấy may mắn giao ước với chủ
bắt buộc khai rõ sau này :

Tên : Nguyễn-thị-Huệ, tức Cúc,
tức Sen, tức Lan v.v...

Nghề nghiệp: Cố đầu rượu,
biết ngâm vài câu sa mạc, và bắt
cứ lúc nào cảng nhảy được cả.

Lương: 6 đồng bạc một tháng.
Hiện đã vay trước 120 p. 00.

Phục sức: Một áo mùa nực,
một áo mùa rét, một quần mặc
cả rét lẫn nực, của chị chủ cho
mượn.

Ăn uống: mùa rét: cơm với
muối vàng.

mùa nực: cơm với
canh rau muống luộc và cá.

Hanoi — Nguyễn-Lương ở
Đống-Máy bị bắt quả tang ăn trộm
vòng hoa ở Nghĩa-Địa. Hắn khơi
không có vợ con và còn định lẩn
cấp nỗi cái áo quan để làm hậu
sự cho hắn sau này, thì hắn sống
mới yên tâm.

của Tô Tử

O Người

Diễn thuyết

VIỆN Dân biều Bắc kỳ đã họp trong
sự yên tĩnh lạ thường.

Các ông nghị đều im lặng ngồi
nghe bài diễn văn của ông Thống sứ
Rivoal nói về tình hình trong xứ.

Theo bài diễn văn ấy, trong năm
vừa qua, trên xứ đã chịu ảnh hưởng
tốt đẹp của chính sách chính phủ
bảo hộ đương thi hành. Tình hình
chính trị bày giờ đã quang đáng lắm ;
nhưng mỗi lo sợ hồi tháng chia tay
tan đi hết ; Đông Dương được phòng
thủ chắc chắn

chính sách rộng rãi của ông Tông
trưởng bộ Thuộc địa Mandel đã khéo
dẫn Bảo hộ có cái cảm tưởng rằng
cùng với dân Pháp như dân một nhà
vậy.

Tình hình xã hội cũng rất là êm
thắm. Đời sống của dân Bắc-kỳ đã khá
hơn trước ; gạo bán được, nhà cửa
làm lên àm àm, bò, lợn tiêu thụ hơn
377 ngàn con. Nhân công cũng được
nhiều hăng hái thêm, và những việc
kiện cáo giữa chủ và thợ cũng rất ít.

Tình hình tài chính cũng chịu ảnh
hưởng tốt đẹp của sự mở mang về
kinh tế. Về số thu năm 1938 dự định
có 14.449.318.000 mà thu về tới 14.689.-
140.000, nghĩa là hơn 200.000.000. Về
số chí, thi dự định nhưng 14.502.018.1-
mà số tiêu thật chỉ có 14.363.772.097
Số tiền thừa, 326.373.400, đã gửi vào
quỹ để dành.

Về vấn đề dân sinh, thi chính phủ
đã hành động theo ba phương châm :
di dân, mở mang tiêu kỹ nghệ và tìm
cách làm cho đất trồng trọt tối thiểu
lên, và kết quả đều được mỹ mãn cả.

Ông Thống sứ còn nói về các công
sở và kết luận rằng dân tình khó
khăn đến đâu, nước Pháp vẫn cứ theo
đi phong cao quý của mình, nghĩa là
mưu cho thuộc dân được yên ổn, và
được sống một đời vật chất và tinh
thần tốt đẹp hơn.

Chống nạn đắt đồ

TRONG Nam kỳ, Hội đồng kiêm sát

về giá các thực phẩm làm việc
rất là hoạt động. Theo báo Chaniecle,
chỉ trong 5 hôm cuối tháng chia tay,
Hội đồng đã lập đến 97 tờ biển báo về
việc các nhà buôn tăng giá vô cớ.

Và riêng trong một buổi, tòa án ai-

gon đã phạt đến 6 nhà buôn khách từ
3 đến 4 tháng tù và từ 50 đến 100 quan
tiền tây về tội vô cớ tăng giá các thực
phẩm cần dùng như sữa, trứng, đường
v.v.

Không phải chỉ riêng có một buổi
ý thô, tuần lễ nào tòa án Saigon
cũng phân phát cho các nhà buôn

quá tham "những" món quà đắt tiền ấy.
Tuy vậy, bọn này vẫn hăng hái trong
thành với sự tăng giá vô cớ.

Ở ngoài Bắc cũng như trong Nam : các
vật dụng mỗi ngày một tăng giá, có khi
một cách bất ngờ nữa, tuy rằng đến đến
ba ngày cũng không tìm ra cớ gì để
tăng giá cả. Sữa Nestlé chẳng hạn ở
biểu Gô-đa vẫn bán 0p50 mà có nhà
buôn khách đòi ít nhất là 0p55.

Nhưng

: Hội đồng kiêm sát giá các
vật dụng ở ngoài này hiền lành như
bụt, nên từ xưa đến giờ không thấy ở
ngoài tòa án một vụ tăng giá vô cớ
nào cả.

Hàn lâm ?

CÚNG tôi vừa đi ngầm trang về
thi bắt ngay được một bức thư.

Phong bì mùi thơm tho lâm, và thư
viết chữ đẹp đẽ như chữ đàm bá.

Chúng tôi đoán ngay là một bức thư
của nhà văn Nguyễn tiến Lãng.

Y như rằng.

Vậy xin đăng nguyên văn như dưới :
« Kính ông chủ nhiệm tuần báo
Ngày Nay,

Tôi đọc Ngày Nay thấy anh tôi, ông
Nguyễn mạnh Bồng, chủ nhà ấp Hương
sơn, quảng cáo cho cuốn sách « Tiếng
ngày xanh » của tôi, có chua thêm
câu « có cháu hàn lâm viên nước
Pháp ». Đó là vì anh tôi quá yêu tôi mà
tặng cho tôi cái vinh hạnh ấy thôi, chứ
thực ra thi tôi chỉ được Viện hàn lâm
Việt Nam tặng mè đay tia, như
ông đã biết. Vậy có bức thư cài chính
này.

Như tôi đã nói trong cuốn « Trên

Nay mai sắp có bán :

ĐÓI BẢN

của NHẤT - LINH

giá 0:55

Còn một số rất ít :

ÔNG ĐỒ BÈ

(loại sách Hồng : cuốn số 1)

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

rừng dưới ruộng » của tôi, tôi không lấy cái tên « chuyên con sói, con cò » của quan cựu toàn quyền Robin nghĩ bộ cho tôi để đặt cho cuốn sách ấy là « tôi sợ người ta chế riếu ». Vậy có lẽ đâu không có chấn trong Viện Hàn lâm Pháp, tôi lại giám nhận là có chấn để người khác nhân đó mà riếu tôi định nói chuyên hươn chuyện vượn được.

Nay kinh thư

Ng. Tiến Lãng

Câu chuyện có chấn bay không có chấn trong Viện Hàn lâm Pháp của Ông Lãng cũng chỉ là « chuyên con sói con cò » mà thôi. Nhưng cũng thế lòng Ông mà cải chính bộ: Ông Nguyễn Tiến Lãng không có chấn trong Viện Hàn lâm Pháp mà chỉ có mè day tia!

Tin tức...mình

BÁO « Avenir du Tonkin » (Tương lai của Bắc kỳ, cái tên mỹ miều lai) trong mục điểm báo, có nói đến Ngày Nag. Hân hạnh quá!

Báo ấy bảo Ngày Nag là một trong những tờ báo chính phủ đóng cửa. Nhưng báo ấy đã làm Ngày Nag với báo Bori Nag.

Nhưng có ý hay vô tình thế, hỡi báo Tương lai? Khó lòng mà biết được, nhưng dù thế nào, Ngày Nag cũng sẵn lòng tha thứ.

Đó là một tin tức.. minh nhỏ. Nhưng nhiều cái tức minh nhỏ nhõ cũng làm cho ta khó chịu.

Vì sự lầm lẫn kia lại ở cả chỗ khác nữa. Ở Thái-binh, nhiều độc giả Ngày Nag không nhận báo gửi đến

Đó chả c
hỉ là một sự lầm lẫn đáng tiếc. Mà lầm lẫn là vì ông chủ báo Bori Nag,

lúc cho nó ra đời, lại nhè lấy tên của nhà xuất bản Bori Nag, có từ năm 1933, mà đặt cho nó. Vậy chúng tôi mong Ông Công sứ Thái-binh và cụ Nguyễn Bá Tệp, tuôn phủ tinh ấy, để ý đến việc này cho. Chúng tôi tin ở lòng yêu công lý của hai ngài.

Chó cưng động binh

Có tin từ Berlin, kinh đô Đức gửi sang rằng: Bộ tư lệnh Đức vừa mới gọi các chú chó phải đem những chó của mình đến trình nhà binh để chó ấy dâng vào quân đội Đức. Không phân biệt gì nòi giống, chó nào do được từ 5 đến 7 tấc bờ cao và tuổi từ lén một đến lén sáu là đủ tư cách tòng quân. Con chó nào nhận, là

chú sẽ được tiền bồi thường. Đoan, chó sẽ đem huân luyễn trong 8 tuần lễ, rồi sẽ dùng vào việc đưa tin, canh gác hay làm khán hộ. Hiện đã có mấy nghìn chó « tinh nguyên » đăng vào quân đội rồi.

Nó là tinh nguyên kè cưng hơi quá đáng. Vì có được tuyển, chó cũng không biết làm thế nào để tỏ sự bằng lòng được. Nó có biết vẫy đuôi thật nhưng chỉ khi nào người ta đưa nó, miếng đường hay miếng thịt mà thôi.

Hoàng-Đạo

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG

TUẦN LỄ

Anh Đức Pháp chiến tranh — Anh và Pháp đã bác bàn đàm phán của Đức vì không thấy Hitler đã đồng ý việc trả lại Ba và Tiệp. Không những thế Đức không có gì đảm bảo lời hứa từ nay trở đi không xâm chiếm nữa, nên Anh và Pháp nhất định theo đuổi chiến tranh đến cùng.

Tại mặt trận phía tây, Đức đã tập trung nhiều quân đội và khí giới để sắp sửa tiến công sang mặt trận Pháp. Hai quân Anh Pháp đã dự bị sẵn sàng để nghênh chiến.

Về mặt thủy chiến, một chiếc thiết giáp lớn của Anh là « Royal Oak » trọng tải trên 29 nghìn tấn vừa bị tàu ngầm Đức đánh đắm trong Đại-lý-dương. Bé cửa được hơn 400 người trong số non 1200 vũ quan và thủy binh.

Song số tàu ngầm của Đức cũng bị phá rất nhiều.

Về mặt không chiến, một đoàn máy bay Đức vừa sang đánh miền duyên hải Eosse của Anh, có ba máy bay Đức bị hạ.

Tin sau cùng — Quân Đức đã hai lần tiến công trên mặt trận phía tây, nhưng đều bị đánh lui.

Tình hình Nga và Phần Lan rất gay go. Nga có nhiều quân đội tới đóng ở biên giới Phần Lan. Phần Lan huy động 30 vạn quân để phòng chống với Nga. Hai bên vẫn tiếp hành cuộc điều binh.

Cuộc đàm phán Nga Thổ cũng đương tiếp tục. Cố tin đồn Nga cam đoan không đi đôi với Đức để đánh các nước dân chủ.

Pháp sắp ban bố một đạo sắc lệnh bài, các công sở phải làm việc trong giờ, ban mỗi tuần 60 giờ.

Sắc lệnh này chưa rõ rệt ra có hành ở Đông dương không.

Những đỗ bị xung công được trả lén lại. — Những thứ bị nhà binh sung công vừa rồi ở thành phố Hà-nội như ngựa, xe bò, xe đạp, đã bắt đầu được trả tiền ở Kho bạc. Ai có giấy sung công, có thể mang đến Kho bạc để lĩnh tiền.

Tặng giá dầu xăng và dầu hỏa — Bắt đầu từ 6 Octobre, chính phủ đã cho phép tăng giá dầu xăng và dầu hỏa lên như sau đây :

Dầu xăng cứ mỗi 100 lít được tăng lên 4d.05.

Dầu hỏa cứ hai thùng được tăng lên 1d.60.

Mộ 100 thợ người di Pháp — Trường Kỹ nghệ Hà-nội đã mua 100 thợ tiên và thợ người để gửi sang Pháp tập nghề. Thời hạn học nghề ở Pháp là 6 tháng, khi trở về phải ký giao kèo làm cho một xưởng ở Bắc Kỳ. Ai xin ứng mứa cũng được miễn là phải biết nói tiếng Pháp. Đè đơn tại trường Kỹ nghệ thực hành Hà-nội.

(Xem tiếp trong 8)

Tin buồn

Ông Vũ trong Phun, một văn sĩ và một nhà viết báo, đã ta thê tại nhà riêng 73 Ngã-tư-sở (Cần mồi) hồi một giờ trưa hôm 13-10-39.

Bản báo đồng nhân có lời thành thực chia buồn cùng tang gian.

Ngày Nay

lời thành thực : Có nhiều lần đòi quả quân Đức liều tiến công để cướp một chiến hào của quân Anh, vì họ biết trong đó có nhiều thịt nhiều bơ, nhiều bánh và nhất là nhiều hộp Corned beef » lăm. Linh dã khô thế, còn nói gì từ binh ? Đoan tả đám lù Nga, ở trong tiêu thụyết ấy, ai dọc đến mà không động lòng thương ? Họ Nga đem đồ già lòi lấy một cái bánh mì. Vâ họ lấy cắp những bát nước rửa thừa thãi trong trại lính Đức về nấu xúp ăn v.v.

Vì cả hai bên đều chủ trọng đến vấn đề ăn nên nếu bên này giàu lương thực và làm chủ được đường tài lương thực, chỉ muốn vừa vây rết bên địch vừa kéo dài chiến tranh cho bên địch đó là thắng trận ; còn bên thiểu lương thực thì chỉ muốn đánh mau đánh gấp để mong thắng trận trước khi cạn lương.

Hai tâm lý và chiến lược của đồng minh và của Đức, ngày nay cũng như hồi 1914-1918 đã khác nhau ở chỗ đó.

Và ngày nay sở dĩ Đức mua quá đắt sự trung lập (?) của Nga cũng là lo tới đường vận tải lương thực mặt đông vì đã bị vây chặt ở mặt tây. Hitler đã đánh gấp lấy Ba-lau để được giáp giới với Nga và tải lúa mì ở Ukraine sang.

Lại điều này : Nay thi hầu như Ý đã lảng xa Đức. Nhưng buổi đầu Đức

cũng hy vọng vào sự trung lập của Ý lăm. Là vì nếu Ý đứng hẳn vào cánh với Đức thì Anh Pháp sẽ đánh Ý ngay và hơn nữa đã vậy Ý như vậy Đức. Như thế không những Đức thiếu thốn lương thực mà lại còn phải chuyền lương thực ít ỏi của mình sang giúp Ý là khác. Đằng này Ý đứng trung lập thì có thể vận tải lương thực sang báu cho Đức.

Một sự nguy hiểm có thể xảy ra cho Đức được lầm. Là nếu Nga mất mùa lùi Đức sẽ tràn vào đâu ? Lúc đó hai trăm triệu dân Nga liệu có còn thừa lúa mì và thịt để tái súng báu cho Đức không ? Lại nữa : nếu Nga bỏ Đức ?

Đức sẽ quay xuống bán đảo Balkans chăng ? Vì Hongrie, Youslavie và Roumanie đều là những nước nông sản giàu.

Vì thế mà việc ngoại giao của đối bên đồng minh và Đức ngày càng chứng đường chủ trọng đến vảo đê Balkans. Bên nào được các nước Balkans và nhất là nước Thổ Nhĩ Kỳ đương xung bá ở đó, là đã chiếm được một điều quan trọng trong cuộc chiến tranh này.

Bên nào no bên ấy được.

Hay : No được, đói thua.

Đó là những câu tục ngữ chiến tranh ở thời nào cũng vẫn đúng.

Khái Hưng

CÂU CHUYỆN hàng tuần

A N uồng, tự cõ chí kim, bao giờ cũng là vấn đề quan trọng nhất trong các cuộc chiến tranh lớn hay nhỏ. Triết được đường vận tải, hay cướp được hết lượng thực của bên địch, là minh chắc sẽ đặc thắng.

Ngày xưa tuy người ta chưa dùng những chử kinh tế chiến tranh, phong tỏa, nhưng người ta vẫn hiểu rằng không nêu không thể thắng được. Vì thế mấy lần ra Tả Cốc chống nhau với quân Tắc, việc mà Gia-cát-Lượng nghĩa đến trước nhất là việc binh lương. Và những chiến lược to tát của ông quân sư ấy chẳng qua khỏi ba điều : đem quân đi gặt cướp lúa của bên địch ; đón đường hiềm cướp lương thực của bên địch ; dù cho bên địch đóng quân trên một nơi cao nguyên rồi vây riết bốn phía để triệt đường vận tải lương thực.

Ở nước ta về thời Trần khi quân Nguyên sang xâm lược, hẳn ai cũng nhớ trận Bạch-Bằng hổng hách của đức Trần-Hưng-Đạo. Nhưng ta không

nên quên rằng người ta đã dự một phần lớn vào cuộc thắng trận ấy là người đón đường thủy phá tan đoàn thuyền lương của quân Mong cõi gần vùng Quảng-Yen.

Ngày nay, người ta càng phải nghĩ đến ăn nhiều hơn vì binh lính nhiều gấp nghìn, vạn lần. Cõi nhiên người ta nghĩ đến cái ăn của người ra trận hơn, cái ăn của người ngồi nhà. Vì thế mà sinh ra chuyện « phái phếu » mua thức ăn ở bên Đức. Chính phủ nhất định cho anh dùng một ngày bao nhiêu bánh, bao nhiêu bơ, bao nhiêu thịt, thi anh chỉ được dùng có ngần ấy. Dùng quá số, anh sẽ bị tội.

Áy là mới bắt đầu đánh nhau mà người ta đã nghĩ xa xôi như thế đó. Chứ nếu chiến tranh kéo dài độ vài ba năm thi, chả cứ người ngồi nhà mà cả người ở trận tiền cũng phải luôn luôn bắt chặt thêm một nắc thát lưng. Trong truyện « Ở phía Tây không có gì lạ » tác giả người Đức đã tả sự thiếu ăn của binh lính Đức hồi cuối trận 1944-1945 bằng những

BÁO

HẠT san

Một sự lầm lẫn

BÀO ĐỜI NAY, như các bạn đã biết, vừa bị chính phủ cấm xuất bản, cùng một lúc với nhiều tờ tuần báo khác nữa, ngoài này và trong Saigon.

Nhều bạn đọc đã tưởng lầm là chính báo Ngày Nay bị cấm. Đời Nay và Ngày Nay, hai cái tên hơi giống nhau. Lại nữa Ngày Nay có nhà xuất bản Đời Nay. Lần này thì hai cái tên giống nhau thực. Sự lầm này có thể tránh được, nếu báo đồng nghiệp quá cố, trước kia, dùng cho cái tên Đời Nay, là tên của nhà xuất bản Đời Nay, có từ 1933, trước khi báo Đời Nay ra đời mấy năm.

Nay báo Đời Nay đã chết rồi, bằng đè cho bạn đồng nghiệp xấu số ngủ yên. Chúng tôi muốn gởi sự chú ý của mọi người đến sự trùng tên ấy. Cách đây không lâu, đã có một hiệu thuốc đặt tên là « hiệu thuốc Ngày Nay », khiến nhiều bạn đọc tưởng chúng tôi bằng dược di bán thuốc cảm và dầu soa đầu. Còn cái tên Đời Nay một hiệu khác — không nhò là hiệu gì — đã lấy làm tên hiệu mình một lần rì.

Báo Avenir du Tonkin, trong một số vừa rồi, cũng đã tưởng Ngày Nay bị cấm.

Sau đó, báo Salut public cải chính cái « nhầm » của báo Avenir du Tonkin, và cải chính rằng Ngày Nay chưa bị cấm, « it ra hiện bấy giờ cũng chưa bị cấm ».

Sự chú ý tha thiết quá.

Một sự vắng vẻ

Từ ngày có chiến tranh, các tàu buôn và tàu chiến bị đánh đắm rất nhiều. Các tờ báo cũng thế: một ảnh hưởng không ai ngờ và không ai đoán trước.

Làng báo giờ thành vắng vẻ và tiêu điều quá. Ngoài Bắc, tuần báo giờ chỉ còn Ngày Nay, Con Ông và Tiết thuyết thứ bẩy. (Nhưng tờ sau không bao giờ thời sự). Trong Nam, quang cảnh cũng không vui vẻ gì hơn.

BÁO

Có ai tưởng rằng một lời nói của Hitler lại có ảnh hưởng liên lạc đến số phận những tờ báo & cái chốn viễn đông xa xôi này ?

Một mối lo ngại

Nhưng điều đáng lo ngại cho các báo nhất là vấn đề giấy. Các báo ở đây vẫn dùng giấy ngoại quốc, phần nhiều xuất cảng ở Norvège và Finlande, hai nước sản xuất nhiều giấy nhất hoàn cầu.

Người ta biết nếu giấy có thể làm báo hay sách được, thì cũng có thể làm thuốc súng được. Hai cái hình hè đỏ đều mạnh cả. Trong cái này, giấy reo rắc hòa bình, trong cái kia, giấy đem đến sự tàn phá. Nếu là nhà triết lý, thì có thể viết một bài đại luận về sự đó.

Nhưng các nhà báo chỉ phản nản thôi. Mỗi khi được tin một chiếc tàu chở bột giấy bị tầu ngầm Đức đánh đắm ở bờ Baltic, là họ lại buồn thêm một tí. Và họ nhận thấy rằng trong nước ta, đáng lẽ phải có một kỹ nghệ giấy đủ cung phụng cho sự cần dùng của các báo chí. (Nhưng nguyên liệu chúng ta không thiếu).

Nhưng hiện tình là thế. Và phiền nhất là chúng ta không có cái an ủi được dùng lụa — phái, lụa — để thi giấy in báo như ở bên Nhật-bản. Dùng thi cũng được, nhưng chỉ phải cái đắt thôi.

Ta tưởng tượng xuất bản tờ báo bằng lụn bưởi — như thế phải in bằng chữ tráng — hay bằng dâu chằng hàn. Chúng ta sẽ thấy những quảng cáo như thế này:

Hứa dụng tuần báo, 4 tấm 28 vuông lụn Bưởi hạng tốt, khố Om40.

Trào phúng, xã hội, và quần áo. Bia nhiều màu: cá vàng và hoa lý.

Mỗi tháng có bieu không phụ bản: kim, chỉ và giải rứt.

Xem báo xong, các ngài còn dùng may quần cho chàm được. Rất tốt, rất bền, cam đoan giải không phai màu.

Nên thú thực rằng đó là một sự lừa và đáng ngạc nhiên.

Thiện-sĩ

Blouson - Pull'over - Chandail...

Hàng dệt Phúc-Lai đã có catalogue 1939-1940 các hàng mùa lạnh. Áo len, áo sơi, dù các kiều, các lối, các màu. Các nhà buôn nên viết thư ngay về lấy mẫu.

PHUC - LAI
87-89, ROUTE DE HUẾ
— HANOI —

Con nghề!

Báo Z. số 7 trong truyện « Đời nghèo »

Nếu chẳng may hôm nào trời mưa to động biến, nghề làm muối và nghề chài lưới đánh chia bờ tay ngồi nhả tuyet vọng thở dài.

Nghề làm muối và nghề chài lưới làm gì có tay? Họ chẳng chúng nó chỉ có chân, vì người ta thường nói: « con nghề! » Rõ truyện con nghề!

Cậu ạ, báo dâng rằng có một đứa con giết bố bị ném ném tù, nhưng được hưởng án treo.

Nếu nó giết bố một lần nữa thì nó bị ném ném tù, mẹ à.

Thoác lác

Cũng trong truyện ấy :

Con thuyền theo dòng sông nhỏ uốn mũi lên rồi lại hạ thấp xuống, lác xarding thấp lường chừng hạ xuống thang lũng. Quang sơ nước biển và liền thật là nguy.

Thế thi nguy thật đấy. Nhất khi nước biển đem vớt lại — Vá gi? Chẳng vá thủng lũng?

Một cái biển lợ

Lớp sóng này tiếp đến lớp sóng khác sói dập đánh tan bọn chài lưới và thuyền lồng tít ra xa.

Thường thường thi sóng đánh thuyền đắm và người chết đuối rớt vào bờ. Đây thuyền đắm gần bờ mà sóng lại đánh tan bọn chài lưới và thuyền lồng tít ra xa.

Đừng nhận

Bạn dân số 72 trong bài « hợp tác » :

...Mà mỗi cái dốt lại cho ta ít nhất một, hai điều hại.

Nó cho thi cứ đừng lấy, có phải không có điều hại nào cả không?

Người khách lạ

B.B. số 30 trong mục « chuyên rieng » :

Thưa cô, với khách bằng quang...

Thưa cô, khách bằng quang có những đặc sắc gì, và có màu gì không a?

Nếu tác giả câu văn là người trong Nam thi đã đi một lẽ tuy vẫn không thể tha thứ được. Nhưng đây, tác giả thực là một người Bắc.

Dắt ai?

T.B. số 6.749 trong bài « hát ví » :

Một hôm, tôi và anh hai cùng giặt chàm, một buổi chiều hôm đi chơi trên con đường Vũ Kê làm được thế thi cũng hơi khó.

Muốn ăn các món cơm tây cho đúng vị, phải đến

Café Restaurant

JOSEPH

PHỐ BICHOT, HANOI

MỘT HÀNG CƠM BẮC NỘI TIẾNG

Bao giờ hái

T.B. số 6.752 trong bài « cuộc thi bơi quan quân Bắc kỳ » :

« Cuộc thi 50m cadets đã giao một phong trào bơi lội vào công chánh.

Giao vào công chánh một phong trào bơi lội thi ở công chánh sẽ mọc lên cái gì?

Tuyệt tuyệt

Cũng trong bài ấy :

Tuy vậy Riệp đã biến diễn lối bơi brasse tuyệt đối.

Lối bơi brasse mới ấy ai vừa nghĩ ra thế? Vá bao giờ người ta sẽ biếu diễn lối bơi brasse tương đối?

HÀN ĐÃI SẢN

HỘP THƯ

Ô XYZ — Cũng như lẻ mọi năm Phái gửi bắn thảo, cố nhiên — và đê tèo cũng chỗ ở của tác giả.

Ô Lữ Khái, Hanoi — Thơ nhại chỉ là một lối văn đè vui chơi, không gọi là một tác phẩm văn chương. Không nhận.

Cô B. T. V. — Hận nhận bắn thảo dự thi đến 31 Décembre 1939.

Ô Bùi Nhật Ich Sơn La — Đã gửi tiền nhuận bút. (Thư trước không nhận được).

CÔ — Nguyễn Đức Minh, Ninh Bình — Nguyễn Hương, Quy Nhơn — Hồ Chu, Saigon — Nguyễn Khắc Bảo Phủ lý — Trần Trọng Cung, Tayéu quang — Đã linh tiềa nhuận bút.

Fraternité de guerre Franco-Indochinoise

(pour les Combattants Français et Annamites et leurs familles)

Madame Catroux a reçu cette somme :

— de Madame Guillou . . . 3p.29

— de Monsieur Perroud . . . 100p.00

— de Monsieur Domart . . . 565p.60

— de la Société des Drilleuses Tonkinaises . . . 300p.00

— de Monsieur Henry, Trésorier Général de l'Indochine 50p.00

— Anonyme . . . 2.000p.00

— de Monsieur Gourquechon 25p.00

— de Madame Nguyen-De . . . 100p.00

— Anonyme . . . 500p.00

— de Monsieur le Résident Supérieur Honoraire Tissot . . . 35p.00

3.709p.04

— Relevé de la 1ère liste (déjà parue) 6.555p.00

10.264p.64

— Dons reçus par Madame Rivoal à la Résidence Supérieure (liste déjà parue) 540p.00

Total des dons . . . 10.804p.64

NGƯỜI HÓA KHI

TÚ-MÔ KÈ BẰNG THƠ

Chuyện ngày xưa, ở một làng,
Có nhà trưởng giả vừa sang vừa
giàu.
Gia tài chín đun, mười trâu,
Tiền rương, thóc vựa, ruộng sáu.
Tuy rằng giàu của giàu tiền,
Nhưng hiếm một nỗi đức hiền
tinh không.

Mùa tham trán ngáp cả lòng
Ở đời chỉ thấy hơi đồng là mê.
Vợ chồng cay nghiệt, khắt khe.
Họ hàng cung rầy, ban bè cung lợ.
Người nghèo khổ, kè sa cơ,
Đứng mong tới cửa, hòng sơ mài

Bon thần-giữ-của chí lí.

Chẳng hề làm phúc bù trì cho ai.
Cũng là một sự ngược đời,
Trong gio đình ấy có người con

Một cô gái tuổi đôi mươi,
Người tuy xấu xí linh thời rất

ngon.
Trời phú cho tấm lòng vàng,
Chan hòa nhân đức sẵn sàng tình

thương.
Người đời khó kẽ nhõ đường,

Đồng tiền bát gạo có thường cưa mang

Nhiều khi bị mắng phũ phàng,
Lòng nhân đức vẫn kiên gan

chẳng chira.
Ngày kia, một buổi chiều lá,

Cồng ngoài thấy một cụ già vẫn

vợ,

Đầu râu tóc bạc phơ phơ,
Nón mè áo rách rách sơ tai bời,

Đến xin làm phúc, kêu nài,
Lung cơm bát nước cứu người sa

cor.
Chẳng thương kệ khó già nua,

Vợ chồng trưởng giả đuổi sua rất

tàn,
Mỗi thương động tấm lòng vàng,

Thương người tuổi tác nhõ nhàng

sót sa,
Cô gái-nuôi giàu mẹ cha,

Lên cho kin đáo cụ già lung cạm.

Cụ rằng « Ta rất cảm ơn,
Ta đây chẳng phải người thường

trần ai.
Ta là Phật Tổ Như-Lai,

Trời sai xuống thử lòng người

trần gian.
Ai hiền ta sẽ ban ơn,

Cho người tích đức tu nhơn nức

lòng.
Lòng con ta muốn đèn công,

Vậy con hãy nói con mong trước gi?»

Cái đầu ta đức Từ bi,
Có Núi xin Phật chuẩn yềai điều:

Một xin nhan sắc yêm kiều.
Hai xin tiền của được tiêu rồi rào.

Phật bèn dẫn đến bờ eo,
Lấy cây tăm-xích khuấy vào nước

xanh.
Thần thông phép thoát tối linh,

Nước thành trong vắt như hình

pha lê.
Phật rằng : « Con rủa mặt đi,

Sắc con sẽ đẹp khác gì tiên nga. »

Nói xong con gió thoảng qua.

Vật đưa đức Phật về tòa Thiên

cung.
Cô gái nuôi rửa mặt xong,

Điểm nhiên trổ gót ung dung về

nha.
Phải chăng mắt quáng đèn lò?

Thấy có ai nấy rất là ngạc nhiên,
Người đâu như lạ như quen,

Mặt hoa da phấn txa tiên giáng

trần l

Soi-gương có cũng phán ván,

Thấy mình lỵ hỏi tần ngần « Bóng

ai ?»

Hồi cô, cô nói thực lời,

Việc mình làm phúc, việc trời đèn

công.
Vợ chồng trưởng giả nức lòng,

Quyết mai săn sóc đón ông lão già.

Tinh tinh mới sáng ngày ra,

Đã ngong ngóng công dò la đợi

hở.
Người trần mắt thịt chẳng ngờ

Phật Như Lai nắm mưu cơ thủ

lòng.
Lần này biến khác hình dung,

Hóa ra người mẹ tay bồng con thơ,

Gặp oan họan nạn, bơ vơ,

Đến xin làm giáp ăn nhở nương

thân.
Lần sau hóa một công nhân,

Đi xa, đau yếu, làm ăn nhõ

nhặng,
Phải lẩn rẽ chốn quê hương,

Lại xin chút ít độ đường cứu cơ.

Nhà trưởng giả quả không ngờ,

Thấy hai kè khó đuổi như đuổi tà.

Nhất tâm chỉ đợi cụ già,

Đón mời khoản đãi để mà lấy

công.
Ngóng trông nóng ruột sốt lòng,

Biết đâu Lạc-quốc mà mong đì

mời?

Tới khi sám sầm tối trời,

Bấy giờ mới thấy Phật ngài giảng

lâm.
Nhà trưởng giả luống mừng

thầm,

Vội vàng ra cửa thành đón

vào.

Rước lên chén sạch giường cao.
Kinh dâng trầu nước, mời chào

ruoru cơm.

Nhin mâm mỳ vị cao lương,

Tạ từ Phật chỉ cảm ơn cười xòa.

Hỏi rằng : « Người hận đãi ta,

Thâm tâm hắn có ý là làm sao? »

Được lời như cởi lâm bào.

Vợ chồng trưởng giả trước sau

thưa rằng :

« Chồng xin phủ quý càng tăng.

Vợ cầu nhan sắc cho bằng cái

Nuôi. »

Gật đầu Phật chỉ mỉm cười.

Dạy rằng : « Giàu, đẹp ai người

chẳng ham.

Nhưng mà cay nghiệt, tham lam,

Ở đời đẹp đẽ, giàu sang làm gì?

Nào ai muốn đẹp thời đi

Ra ao tắm mát tức thì đẹp ngay. »

Phật bèn đi trước, ra tay.

Gây thán khuấy nước như ngày

hởm qua.

Nước trong bỗng hóa đặc lờ,

Vợ chồng trưởng giả theo ra tắm

liền.

Tưởng rằng hóa đẹp như tiên,

Ngò đâu bỗng nổi ngứa điên, gãi

hởi.

Khắp mình lồng lá mọc dài,

Thành tiên chẳng thấy hóa loài

dòng-son.

Bỏ nhà, bỏ cửa chạy bon,

Kéo nhau lên núi, lên non. Xong

đời!

Và bao của cải gia tài,

Của trời, trời chuyển sang người

con nuôi.

Lòng tiếc của thà nào người,

Những đêm thanh vắng, cặp đôi

khi già,

Thường hay lảng vảng thăm nhà,

Oán trời, gầm rít kêu la não nùng.

Như thanh như khóc, rợn rùng.

Ít lâu vang động một vùng sơn

thôn.

Đó là câu truyện ngắn,

Nghìn xưa sự tích của con bú đù.

Huyền hồ thì có huyền hồ,

Cô nhân ngụ ý bảo cho mọi người

Rằng : trong muôn sự có Trời,

Không trời ai dẽ ở đời với ai.

Chứ rằng : « Hậu giả hậu lai,

Ác giả ác báo, luật Trời chí minh.

Ở hiền áu sẽ gặp lành,

A hành ác nghịch, tội dành vai

mang.

TÚ MÔ

Banh - phúc rung - rinh...

Một số
BÁO

vừa

cùng

KÉ

S

c

N

gi

h

là

ba

kia

té

đ

b

d

o

g

l

— Tôi chán mợ ấy làm. Trong
chỗ vợ chồng dường như có điều
bất mãng lạnh lùng. Than ôi, tình duyên!

— Thuốc VĂN-BẢO là cát-tin-i
của tình yêu. Khi trước nêu ha
tai đã biết dùng nó, thì đâu phâ
riêng hận, riêng sầu...

Thuốc VĂN-BẢO mạnh xấp 10 lần
thuốc bồ-thận cát-truyền. Có thể
cho đàn ông, có thể cho đàn bà
Khi mua nên nói rõ.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00
1 hiệp là 4 hộp 15p.00

Tổng phát hành phía Bắc:

VĂN-HÓA
5, Rue des Cantonnais — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam:

VỐ-DÌNH-DÂN

323, Rue des Marins — Cholon

ĐẠI LÝ: Mai-Linh 60-62 Cầu
đất Haiphong, Nguyễn-văn-Bứ
t Rue des Caissesnoi Hanoi

UY thức khuya, sáng
hôm sau Nam vẫn dậy
sớm lắm. Dậy sớm là
một thói quen của
chàng. Vì thế nhiều
dêm, như đêm vừa qua, chàng chỉ
chợp mắt trong khoảng một, hai giờ.
Nhưng một hai giờ nghỉ ngơi ấy đã
đủ tiêu tán hết mọi nỗi băn khoăn,
chán chọc mà bây giờ Nam chỉ
thoáng nhớ qua như người ta nhớ lại
một giấc mộng. Sau khi tập thể thao
và tắm nước lạnh, Nam càng thấy
tâm trí bình thản hơn: và một cảm
giác khoan khoái, sung sướng chảy
dưới làn da mát, trong khi chàng
ngồi ăn ngon lành một bữa ăn sáng
dầy đủ.

Trước kia, những lúc tâm thần
thư thái như thế bao giờ Nam cũng
nghỉ đến vẽ, dù chỉ nghỉ đến mà
chẳng làm gì. Mà khi chàng đã cầm
cái bảng màu trong tay, thì những
việc khác quan trọng đến đâu chàng
cũng vứt mặc đó.

Nay tính nết Nam đã hơi biến
dổi: hội họa không còn chiếm lấy
cả tâm hồn chàng nữa. Nó đã cùng
tình yêu chia sẻ đời sống của chàng.
Không phải trước kia chàng không
yêu. Cũng không phải ngày nay
chàng kém ham mê nghệ thuật.
Nhưng từ khi yêu Lan, chàng mới
cảm thấy những phút rung động
ngày ngắn, những nỗi mong nhớ
bằng khuông. Đã có lần, đương về
giờ một bức tranh, Nam nhìn đồng
hồ tay và chợt nghĩ đến Lan, vì lúc
đó sắp đến giờ có chuyến xe lửa đi
Haiphong. Thế là chàng xếp đá vè
yếu một xó, dặn qua người nhà và
bạn thư mấy câu, rồi xách va li ra
thẳng ga. Chỉ tối hôm ấy chàng đã
di chuyển xe cuối cùng trở về Hà
nội.

Có lẽ đó không phải là cử chỉ của
một người yêu. Đó chỉ là một cử
chi của Nam: lúc nào nghĩ đến điều
gì là ngay lúc ấy làm cho bằng
được.

Cũng như chiều hôm trước khi
ra ga tiến Lan trở về, một người
bạn trả một thiếu nữ đi qua bảo
chàng: « Con Kế kia kia! Nó chóng
lớn và đẹp quá nhỉ! », chàng ngây
người đứng ngắm, quên bằng ngay
Lan mà chàng đương nhớ. Rồi
hãm hở chàng lại chơi nhà bạn
Nhưng Kế và Trinh con gái chàng
cùng đi vắng.

Nay Nam lại vừa chợt nghĩ đến
Trinh, người con gái mà chàng
quen biết từ thời mới hai, ba
tuổi và mọi ngày chàng thường gặp
nhưng không lưu ý tới. Mãi hôm
qua chàng mới nhận thấy rằng đó
là một thiếu nữ xinh đẹp. Vì thế
chàng lại hấp tấp đến chơi bạn.

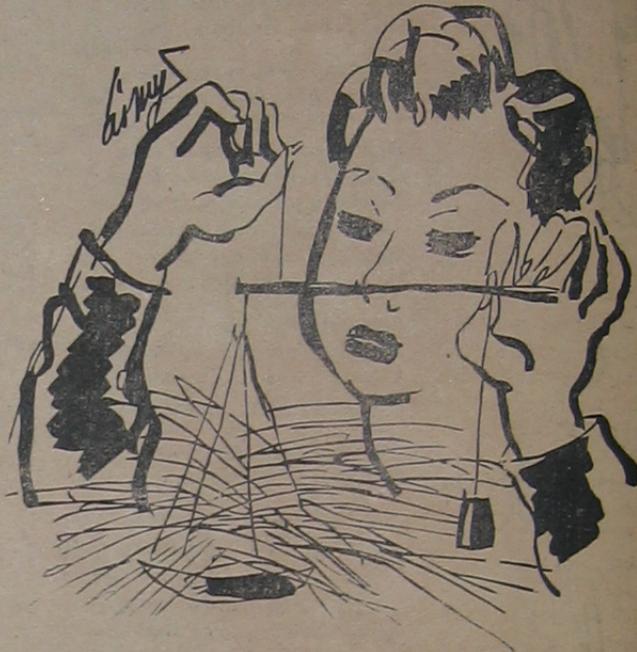
X.

Nam đến nơi gặp Kế dương ngồi
ở cái phản thấp kê sau hai dây quả
son dung hàng. Nhìn quả ấy đã
cũ lám, cái thi đúc lòn son đỏ, lộ
từng mảng nứt dẻo, cái thi đẽo
cả cột gỗ nhem nhuộm.

Đ E P

TIỀU THUYẾT của KHAI HUNG

(Tiếp theo)

— Kế đứng dậy mím cười ngượng
ngingo-chào :

— Bonjour anh Nam!

Rồi ngồi ngử không biết nên tiếp
khách ở ngay cái phản bán hàng
hay bỏ hàng mời khách vào trong
nhà, Kế bén lên nói :

— Tôi sai cháu di dẳng kia một
lát, thành thử phải coi hàng hộ nó.

Sự thực thi Kế nhàn rỗi quá,
thường ngồi coi hàng cho con, dù
con đi vắng hay có nhà. Nam chưa
thẹn cho bạn, đáp :

— Coi hàng họ các chị ấy cũng đỡ
buồn. Thời anh cứ dè tôi ngồi chờ
ngay đây cũng được.

Kế giọng rụt rè :

— Ấy! ... mời anh vào... trong
này.

Nhưng giùa lúc ấy một người đàn
bà nhà quê, đứng lại hỏi :

— Ở đây, ông có bán miến không?
Kế đáp, mắt liếc nhìn Nam :

— Có,

— Vậy cho tôi mua một cân.

Trong khi hai người định đoạt về
giá cả, Nam lắng lảng ngắm nghĩa
trong những quả son dây lồng bàn
thép lác đác thông một vài chỗ
những đồng đường cát cao có rogn
trên đó mấy con ong mật thông
đong bò lên bò xuông: chàng tưởng
tới những người Mèo deo lồng
thoắn thoát leo trên sườn đồi
cỏ cháy. Bên cạnh là những quả
đựng nấm, mộc nhĩ, măng, bông
vảy, mực. Chàng nhéo thẩy các
mẫu chén lòn bay bay. Cuống chỉ
dè ý tới màu: màu mực loang của

một nhĩ, màu nâu khác nhau của
măng, và nấm, màu nâu Vandick
của mực khô, mà ubac cũ của những
quả mứt hồng rắc bột.

Bỗng quên rằng bạn đương bán
hang, chàng cười, hỏi :

— Anh bán cả tranh?

Kế cũng cười đáp :

— Không, cháu nó treo lên đấy.

Đó là những bức tranh sơn mài
Kế đã trưng bày hai ba lần tại
phòng triển lãm của hội Mỹ-thuật
và công nghệ

Chờ người dàn bà ra khỏi hàng,
Nam hỏi cho có chuyện :

— Lâu nay anh có tác phẩm nào
không?

— Anh tính còn vẽ vời gì được
nữa, những bận...

Kế chưa nói dứt câu thì người
dàn bà nhà quê đã trở lại :

— Hai bão sáu đấy, ông có bán,
tôi lấy hai cân.

— Không được đâu, bà mua đâu
được hai bão sáu thì tôi xin lỗi.

Đó là câu ngày xưa vợ Kế và
ngày nay con gái Kế luôn miệng
dáp lại khách mua hàng. Nó đã sau
gần hai mươi năm, khắc sâu vào
trí giác của chàng, khiến mỗi khi
chàng ngồi coi hàng giúp con gái
và gặp người mua trả bà thì chàng
lại thót nhiên tức tối như đọc
một câu thuộc lòng.

— Thôi, hai bão bảy, nhất định
hai bão bảy. Tôi không trả hơn một
trinh nào nữa.

Vừa nói người kia vừa lèm bộ
bước đi vội vàng. Kế gọi :

Này hai hào tám đấy.
Thấy người nhà quê vẫn lùi lùi
đi không quay đầu lại, Kế chạy ra
hè, và hồn như gáo thết:

Này, lại mà lấy!

Đó cũng là một dảng bộ và một
cầu nói dã cỏ, do một thời quen.
Mãi lúc bán xong hàng và khách
hang di khỏi, Kế mới kịp suy nghĩ
lại và lấy làm thẹn với bạn. Và
chàng cười ngọt ngào bảo Nam:

Khô quá! mỗi lần cháu đi vắng..
Nam ngắt lời hỏi:

Cbi Trinh, phải không?

Phải, còn cháu Thục thi di
hoc.

Rồi đổi sang chuyện khác, Kế hỏi
Nam:

Nghe nói độ này anh phát tài
lắm...

Có gì mà phát tài... Buôn bán
như anh thì mới phát tài được chứ.

Anh nhận được nhiều « com-
mảng » lắm cơ mà!

Cũng khá, nhưng có lời lãi gì
mấy đâu! Chẳng qua chỉ nhận làm
cho đỡ buôn, cũng như anh bán
hang đồ nấu ấy mà!

Kế bẽa lèn cười, hỏi lảng:

Anh sắp có tin mừng, phải
không?

Vâng.. nhưng cũng còn lâu.

Kế cười :

Thôi mau lên cho chúng tôi ăn
cỗ. Anh coi, tôi hơn anh... có lẽ
chỉ ba, bốn tuổi thôi mà.. một dàn
sáu con.. Còn anh.. gần nửa đời
người rồi, vẫn chưa vợ. Không
biết xấu hổ.

Dứt lời, Kế khoái trí, nhẹ lời cười
ba bà. Nam mơ màng hồi tưởng
đến thời học trường Bảo hộ. Và
chàng tự lụy bảo bạn:

Chồng thực nhỉ! mới ngày
nào Trinh còn khóc i i cả ngày.
Thế mà nay đã là một thiếu nữ.

Cháu mười tám rồi đấy, anh
ạ. Đừng tưởng cháu còn bé.

Không, Nam không hề tưởng
Trinh còn bé, và mới hôm qua gặp
Trinh, chàng đã không thể làm ngơ
không ngầm nghĩa cái thân hình nở
nang và cái dung nhan tươi tắn của
Trinh. Kế nói luôn như kề kề:

Con Trinh mười sáu, thằng
Cần mười lăm, con Thanh mười
bốn, con Thiện mười ba và con
Phượng mười hai. Mẹ cháu sinh
cháu Phượng được ba tháng thì
mất.

Nam như thấy hiện ra người dàn
bà xinh đẹp và dám dẵng, và oai
quyền ấy — Và cả một quãng thời
kỷ vắng của chàng như vụt sảng
lại.

Thời ấy, khi Nam bắt đầu quen
biết Kế, thì Kế đã có hai con gái
đầu lòng và đương học lại năm
thứ tư. Chủ nhật Nam ra phố
thường đến chơi nhà Kế. Và mỗi
lần chàng dừng lại trước cửa hàng,
ngập ngừng bén lèo hỏi: « Có
phải nhà anh Kế đây không ạ? »
hi bao giờ người dàn bà xinh
lẹp ngồi trên phản và hẫu che lấp

hắn giữa đám quả dây hàng bầy
ngòi ngoèo, cũng trả lời: « Phải đây
s, nhà tôi ở trên gác, mời ông lên
chơi. » Về sau, người dàn bà không
để Nam kịp hỏi nữa, nói liền, khi
nhắc thấy ông khách trẻ tuổi đứng
trước hàng: « Nhà tôi ở trên gác,
mời ông lên chơi. »

Rồi trong lúc Nam lên thang gác,
tiếng người dàn bà sang sảng gọi
dày tá: « Nào, có khách, đun nước
mau lên! »

Ngày nay lờ mờ nhớ lại, Nam
không biết rằng chàng nồng ra chơi
với Kế là vì đã bị cặp mắt nhung và
cái miệng bình trà đáo của vợ bạn

thành thạo, và đã làm bạn với mày
họa sĩ nổi tiếng thời bấy giờ.
Có lẽ cũng chỉ vì quá chuyên theo
một món hội họa nên Kế đã rời
bằng thành chung liền hai năm.

Mỗi lần thi trượt, chàng lại bị
người vợ trách móc về cái tình
lười biếng và cái tội ham mê vẽ
tranh. Lần hỏng thi thứ hai, nàng
đã cầm dao rạch ngang một bức
tranh sơn của Kế, bức họa cảnh
mặt trời lặn trên biển mà Kế rất
thích và vẫn treo ngay bên bàn học.
Nhưng năm ấy chàng nhận được
một chút an ủi: trong nhiều bức
tranh chàng gửi đi « đấu xảo »

để của chàng.

Nam đậu thành chung rồi, vẫn
thấy Kế còn tiếc rẻ theo đuổi thi cũ
và vẽ tranh ở cái gác hẹp trên
cửa hàng bán đồ nấu của người vợ
này vì sinh nở nhiều lần nên hanh
sắc đã kém tươi. Nàng kém cả về
đẹp, ngắn ngoan, và đối với
chồng, nàng trở nên gắt gỏng, hồn
xuất.

Cũng không thể trách nàng được:
nàng hy vọng chồng đỡ đần để
thắng tháng giúp vào quỹ gia đình
để phục bắc lương. Vì đồng con
mà hàng bợ cũng chẳng to tát gì;
sau này nàng biết xoay sao đủ tiền.

Bằng di ít lão, Nám lại gặp Kế ở
trường Mỹ thuật. Kế khoe với bạn
rằng hai năm trước chàng thi vào
đỗ đầu. Nhưng cái khéo ¹ của Kế
hình như đã già cỗi như cái thân
thè già cỗi của Kế nên mỗi năm Kế
thực xuồng một bậc cho đến năm
tui ra Kế đậu cuối bảng.

Kế ở trường Cao-dâng Mỹ-thuật
ra với một nghệ thuật cao quý trong
tay, và một gánh gia đình nặng trĩu
trên vai. Ba năm trước vợ chàng
đã từ trần để lại cho chàng sáu đứa
con và một cái cửa hàng nhỏ. Trong
tình cảnh ấy, Kế theo học cho tới
khi tốt nghiệp kẽ cũng đã can đảm
lâm rồi, còn tâm lực dâu mà tim
tôi về nghệ thuật? Vì thế khi chàng
từ giã về nhà, mẹ vợ chàng giao trả
lại chàng cái cửa hàng bụi bặm,
chàng lặng lẽ nhận lấy vậy.

Từ hôm ấy chàng thân thiện ngồi
trong coi cho vú già bán bông,
mực, miến, đường dè chờ con
gái lớn lên trông coi tha minh
và dè đợi nha học chính bùi linh
vào một chức giáo sư ở một trường
nào đó.

Còn vẽ? Thời giờ đầu mà vẽ
Mấy bức tranh sơn họa khi hẵn
còn theo học năm thứ năm, thỉnh thoảng Kế lại đem trưng bày tại
phòng triển lãm, nhưng mãi chẳng
ai chịu mua cho, nên nay có con gái
đem treo cả lên bức tường ván ngắn
cửa hàng với gian nhà trong.

Nam lơ đãng ngầm tranh, và cái
đời buồn tẻ của người bạn lần lần
về ra trên bức tranh tưởng tượng.
Đó là một đời nghệ sĩ? Không, đó
chỉ là một đời, và một đời thường
nữa. Có một gia đình
đông đúc mà người ta phải làm
việc vất vả để nuôi sống thì
người ta còn mơ tưởng theo đuổi
nghệ thuật sao được?

Và Nam âm thầm lo lắng. Bao
lâu nay chàng đã tận tụy hy sinh
cho nghệ thuật. Nhưng liệu sau
này chàng có thể, chàng còn có
quyền hy sinh mãi như thế không?
Biết đâu năm sau năm sau khi
cưới, chàng lại không có một đàn
con như Kế? Vậy lúc đó cái nghệ
thuật thuần túy có khỏi di ngược
với bồn phận người chồng, người
cha không?...

(Còn nữa)

Khái Hưng

Hội chợ, một bức được hưởng
bằng khen.

Nam phục tài Kế lầm. Nhiều lần
chàng nhìn thở đứng ngầm tay bạn
nhanh nhẹn mềm mại và thuộc
lòng đưa ngòi bút lồng chấm mòn
trên giấy trắng. Chỉ thoáng thoát
một lát đã xong một bức thủy
họa rất tinh vi. Kế không phải là
thầy dạy vẽ của Nam, nhưng chính
nhờ chàng mà Nam đã làm quen
rồi ham thích hội họa. Vì thế, nay
đối với chàng, Nam vẫn còn cảm
tinh đặc biệt tuy rất không tra
những tác phẩm khéo tay và đẹp

TRÔNG CÙM

BẤT CỨ TUỔI NÀO CŨNG NÈN ĂN CHUỐI

Trẻ mới sinh

KHÍ trẻ mới sinh được bốn tháng, người ta nghiêm chuỗi nabel ra rồi cho chúng ăn từ 6 đến 8 thìa cà-phê vào giữa trưa hay hai giờ, trước khi cho bú. Dần sau có thể nấu cháo bằng chuối với sữa. Cho ăn theo cách ấy thì giờ được xác khỏe cho trẻ rất tốt, tránh được bệnh phì và nhiều chứng bệnh thường khác của trẻ. Bệnh láo của trẻ và một điều là chứng đi trott thường có thể chữa khỏi bằng cách cho trẻ hằng ngày ăn cháo chuối. Các chứng dày khó tiêu và đau ruột thì chữa rất có hiệu quả bằng cách nhai hết các thức ăn, trừ có chuối.

Trẻ đã lớn

KHI đương tuổi lớn, cơ thể rất cần những khoáng chất, như sắt, vật liệu chính yếu của máu, chất vôi (calcium) và xương và chất lỏn mà bộ thần kinh không thể thiếu được. Những chất ấy đều có trong quả chuối. Chất còn lại sinh lực cần cho sự hưng báp thịt non.

Đi bộ

Khi gắng sức, chúng ta cần hai và có khi gấp ba sinh lực. Khoảng đường nguyên chất là bồ kết được cho cơ thể. Ăn vài quả trước khi nhập cuộc sẽ giữ sức được giao, và nếu cần, ăn vài ba quả nữa ở dọc đường (tul chạy hay xe đạp đường trường chẳng hạn) sẽ thấy đỡ mệt ngay.

Người ít vận động

Những người làm việc bằng trí, phần nhiều là những viên chức, những người buôn bán trong các thành phố thường thiếu vận động và ở chật hẹp, không được thoảng khí. Họ thường

— Bố ta có một tấm lòng vàng ai cũng bảo thế.
— Còn bố ta có một bồ ràng vàng, ai cũng thấy thế.

Kênh Panama CÁCH ĐÂY 25 NĂM

CÁCH đây 25 năm, có một việc có thể làm nào động khắp hoàn cầu, nhưng Âu-châu dương bì lôi cuốn vào chiến tranh nên không chú ý tới : việc khánh thành kênh Panama.

Đó là một việc công tác quan trọng nhất hoàn cầu, không còn phải bàn cãi gì nữa. Phí tổn về việc đào kênh ấy hết 541.000.000 dollars; chiều dài của kênh là 50 hải lý (độ 90 cây số).

Từ ngày 15 August 1914 đăng ghi nhớ

đã, có trên 100 000 chiếc tàu của khắp các nước và lớn nhỏ đã thử đi qua kênh ấy. Hai chiếc tàu lớn nhất đã qua kênh ấy là tàu của Anh.

Chiếc Empress of Britain trả thuế qua kênh 18 985 dollars, và mồng tháng sau, chiếc tàu đương hạm Hood nộp 22 400 dollars.

Dù thuế cao đến như thế, kênh ấy vẫn có thể tiết kiệm cho các tàu bè được rất nhiều, không những chỉ thời giờ mà còn tiền nữa.

Nhất là khi giá than và dầu mazout cứ mỗi ngày một tăng mãi lên.

Ngày nay đi vòng qua mõm Horn, chỉ còn những thuyền buồm lớn.

Năm 1929 đẹp hơn hết của kênh Panama là năm 1929: cộng có 6.289 chiếc tàu lớn nhỏ đủ hạng đi qua. Những nhà chuyền mòn Mỹ, vốn tra nhau xa, quả quyết rằng từ năm 1960 trở đi, mỗi năm sẽ có ít ra 6.000 chiếc tàu qua kênh.

Những kênh Panama có một địa vị quan trọng về việc dạng bình ít ra cũng ngang với địa vị kinh tế của nó: nếu xảy ra chiến tranh, cả hai hạm đội Mỹ, hạm đội ở Thái Bình Dương và hạm đội ở Đại Tây Dương, lặp lại rất chóng.

Người ta không có thể quên được rằng nếu kênh ấy là công trình của người Mỹ thì việc dự định đào kênh là sáng kiến của một người Pháp: Ferdinand de Lesseps.

(Võ) — M.

CÁI TÍNH BÍ HIỂM

MỘT khi một người kỹ sư trẻ tuổi đến xia một chỗ ở xưởng ông tại ông André Citroën hay hỏi một vài câu hỏi khó khăn.

Một hôm ông ra cái lín sau dây cho một người đến xin việc.

— Tôi là người ta buộc cái soong vào tay một con chó săn mà sức chạy nhanh không có giới hạn.

« Con chó hoảng sợ vì tiếng rầm rĩ của cái soong nên chạy chốn.

« Để thoát khỏi những tiếng loảng xoảng của cái soong, nó chạy nhanh dần mãi.

« Vậy con chó phải chạy nhanh đến mức nào để không nghe thấy tiếng soong nữa ?

Lẽ tất nhiên là người xin việc ngập ngừng lúng túng.

Tức thì ông Citroën mỉm cười, giảng nghĩa :

— Cái đó tưởng khó khăn rắc rối lắm, nhưng chính ra rất giản dị.

« Khi con chó chạy nhanh tới trên 340 thước một giây, là sức đi nhanh của tiếng nói, thì nó không nghe thấy tiếng soong nữa.

(Al. Vermot)

NGÀY NAY

NÓI CH

là tôi lài nghe
— 1) Nếu
thuyết thi ô
nhất Ông
ấy sách, thi
xuất bản ha
hay dân
ông cũng
Nhưng
được ai đ
của nghe v
hứng cái k
2) Ở giữa
tung quanh
bác nhau
cho họ hiếu
lễ, sự họ c
với họ là n
cách nào.

— Giảng
cô phải là
giết lễ phép
người trên
một thái c
là hơn. L
định việc k
Binh - bâ
thường bâ
con chún
minh có d
— Các c
là lời các
ngày th
chủn ch
không bi
— Ng
phép lich
chảo bài
đổi với i
không n
người.

John Ba
chồng mớ
chồng dâ
chồng kh
cô nén ol
không ? E
được xét
người ch
nến hal t

V. T. B., Bông Hát. — Một người bạn già rãnh thời gian một người mà tôi biết là xấu, rất xin, chắc chắn sẽ thường gọi bạn tôi. Tôi có nên bảo cho bạn tôi biết về can ngăn bạn tôi không. Bạn tôi có nghe tôi không.

— Đó là một việc rất khó khăn, và cần phải có ý chí. Tất nhiên là nếu ông biết rõ ý định lường gạt của người kia, ông phải bảo bạn gái để phòng. Bà là bông phận của ông đối với bạn. Còn nghe hay không ông không thể ép người bạn ấy được, đó là tùy sự xét đoán của người ta.

V. T. B., Bông Hát. — Trong các văn sĩ, thi sĩ Pháp, học sinh các lớp cụ thể mà đọc những ông này hơn hẳn (autours classiques). Trong các nhà văn cận đại (autours contemporains), ném đọc những ông nào.

— Nếu có thể, tôi có nên là nên đọc hết các tác giả cổ điển, và càng nhiều càng, hay các tác giả cận đại. Nếu không, tôi tưởng cứ theo chương trình của nhà trường là hơn cả. Mỗi người đọc có một sở thích riêng, không thể chung cho mọi người được. (Xem bài « Ngôn ngữ toàn dọc sách » kỳ này.)

Nguyễn Thiên Thơ, Sora-lay. — 1) Tôi là một người ham xem báo, ham đọc báo, chí lôi muôn viết báo, viết truyện. Nhưng còn phải tập, vậy là phải thực hành theo cách nào cho giản tiện và nhất

Đừng để nước đèn t

Nhiều vị làm việc quá độ nên thay tính thần minh càng ngày càng bao kém. Vậy hãy lưu ý trước đừng để đèn ngay sinh chung bệnh lao thì nguy hiểm. Vậy xin dùng :

Thuốc SÂM NHUNG BỘ THẬN

Thuốc
không
Phục

DAY DAY NÓI CHUYÊN

Dalat. — Nếu lý số một đời trai bà sinh chia rẽ, tuyệt vời. Vậy ta có năm lối nhau không đã nặng lòng yêu, chàng sống đến bạc lý còn ngại và lý do nhau. Nếu đã, người ta không lại tưởng số chỉ người tin; đừng yêu.

Những học trò họ uyên-quang khi đó đã ra giúp việc làm cẩn sự ở trong niềm của nhà nước. — Làm thế nào ai dẹp đảng sống, biến, trong người đau đớn. Sau là có là một người hứa với người. Song làm một cái nghề là điều.

Một người bạn già rất khôn khéo, và biến là nếu ông là của người kia, để phòng. Đó là với ban. Còn nghe thèm éo người bạn xét đoán của

trong các văn sĩ, lập cự thè nên auteurs classiques), đại (auteurs concerning ông nào.

nhiều là nên đọc, và càng nhiều ng trình của nhà i người đọc có thè chung cho bài « Ngôn ngữ

tay. — 1) Tôi là, ham đọc tiểu báo, viết truyện ấy thì phải thực hiện tên vi nhất,

(Xem tiếp trang 14)

RỚC ĐÈN TRÔN MỚI NHẤT !

nhìn càng ngày
gày sinh chúng

NGI BỒ THẬN TINH hiệu « MẸ CON »

Thuốc này sẽ giúp các ngài sức khỏe, dù làm việc nhiều cũng không biêt mệt. Dám cam đoan.

Phục-Đáng Được - Hàng 130, Rue de Paris — Cholon

27 NGƯỜI DÂN BÀ LÃY MỘT CHỒNG

SALT Lake City, kinh đô của người Mỹ phái Mormon (1) đang mở hội. Dân, có 700.000 người, mỗi hội rất linh đình để kỷ niệm ngày thành lập cái kinh thành độc nhất ở thế giới ấy.

Brigham Yoang, người sáng lập ra phái đó đã bị chính phủ Illinois trục xuất với 187 thuộc hạ của ông ta. Khi tới ven hồ Salé, ông chống mạnh gác xanh đất và nói:

— Ta đóng ở đây.

Và cách vài năm sau, trong cái miền trước kia là hoang địa ấy, nỗi lên người thành phố lớn và đẹp. Số người theo phái Mormon đã tăng lên gấp mươi.

Người ta biết rằng dân Mormon ở đây đã đặt ra một thứ tôn giáo riêng rất là: tôn giáo ấy bắt buộc đệ tử phải lấy nhiều vợ. Muốn làm gương cho dân theo, chính Yoang đã lấy 27 vợ và sinh

những đứa ngoài tim (rayons ultra-violets) có thể khôn ta sinh những chứng đau mắt, nếu không nặng thì cũng đau đầu khó chịu. Vì lẽ đó người ta có chế những thứ kính riêng cho trẻ con deo khi chiếu thứ tia sáng ấy để chữa bệnh (mắt lờ con vốn mồng mành yếu, do đó chư không được mịnh như mắt người lớn).

Và lại ánh sáng làm mỏi rái mảng chiah ở trong mắt (retina) và màng này rất dễ chịu ảnh hưởng của ánh sáng. Vậy những người làm việc luôn luôn ở ngoài nắng giao mùa cần phải deo kính màu cho đỡ hại mắt.

(D. I.)

TLOI

Q. T. — Phát pháo 1d. bồi thường giá cho ông X., vì anh đã tát ôi ta.

— Tôi xin nộp 2d.

— ... là cả tiền phạt cái tát thứ hai sắp tới.

rồi phơi trong nhà chờ hoặc giỗ, chứ không phơi ngoài không. Muốn lấy lái mầm đèn thì bỏ bì tắt vào nước gỗ cây vang (campêche) sau sôi lên một lát.

(D. I.) — M.

LU'Q'M LẶT

được 56 con. Trong cùng một ngày, ông đã làm lễ thành hôn với bốn người vợ mới.

Một cuộc kinh tế khủng khoảng rất nồng nàn xảy đến cho dân Mormon, đến nỗi năm 1938 ở Salt Lake City có tới 88 000 người thất nghiệp.

Vì chính phủ Mỹ vẫn không chịu chính thức công nhận cái lực da thê của họ, nên người Mormon không muốn nhận tiền trợ cấp nạn thất nghiệp của chính phủ ấy. Nhưng cách ba tháng sau, cuộc khủng khoảng trở nên nặng nề hơn, và người hiện nay cầm đầu dân Mormon là Herder J. Granl phải nêu rõ bước. Nghĩa là ông nhận tiền trợ cấp của chính phủ Mỹ và bình tĩnh thái độ ở Thượng hội nghị của dân ông:

— Hắn các ông đã hiểu đây! Sức quyền rú mạnh quá!

(VU)

Đeo kính đèn kinh trời nắng có ích lợi gì không?

KHI ở ngoài nắng lâu thì đeo kính mèo rất có ích. Kính có đủ các thứ màn, song người ta nghiệm ra rằng màn da giờ và màn vàng nhạt tốt hơn cả. Những màn ấy loại được nhiều tia sáng mặt trời có hại cho mắt.

(1) Mormon là thầy lò của một phái đạo mà luật chính là phải lấy nhiều vợ.

BAN CÓ BIẾT NÓI NHỮNG LỜI LÀM SIÊU LÒNG ĐƯỢC NGƯỜI TA KHÔNG

Một nhà thông thái đã tuyên bố: « Với những lời nói, người ta có thể làm được không bao giờ cái gì cũng được ». Nhưng chính ra, ta có thể làm được không ai nay đã biết rằng có những lời lẽ ác độc, phải chăng là một điều lích lợn và rết lợi. Nhưng rất ít người có thể tự hào có cái đức tính và cái lợi ấy. Chóng tôi đã lập như thế một bản những tình thế có thể xảy đến hàng ngày và về mỗi tình thế chúng tôi nên ra những câu áp dụng vào đấy. Song trong những câu ấy, có một câu mà sự kinh nghiệm đã tỏ là một câu hog nhất. Người ta bắt phải giải lầm cái câu thần hiệu ấy. Bạn hãy xem kỹ mõi vấn đề, chọn lấy câu mà cho là đúng chỗ nhất, rồi so cái bẩn những câu trả lời hay xem sự lựa chọn câu có đúng với lời của những nhà chayen nón về « câu làm siêu lòng » không.

1. — Bà có một người chồng mà tóc bao giờ cũng để dài quá. Bà sẽ nói cách nào để chồng bà đi hói đầu?

a) Nay cậu, có phải hiệu cậu vẫn búi đầu quen đón đi chỗ khác rồi không?

b) Hôm nào cậu lỉnh lương? Cậu nên búi ra để búi đầu đi.

c) Trong tám ngày nữa, tôi có thể bện tóc cậu thành một cái đuôi sam.

d) Nay cậu, đây cậu cầm lấy hai hào đe đi cắt tóc.

e) Mấy hôm nay cậu hận quá đến nỗi không đi búi đầu được sao?

2. — Trả lời cách nào để tránh một cuộc cãi lý với một người mà « Lát cứ vẫn đề gì họ cũng thông thạo »?

a) Bao giờ ông cũng cho là ông phải.

b) Tôi không tin rằng ông am tường vấn đề ấy.

c) Đề tỏ ra lý luận của ông sai là một việc rất khó.

d) Tại sao ông không thử nhận xét như tôi?

e) Vậy ý kiến riêng của ông thế nào?

f) Đoạn trên ông nói có lý, nhưng ông có thể tưởng rằng đoạn sau sẽ dẫn chúng tôi đi ra đâu.

3. — Trong một cuộc hội họp để tranh luận một vấn đề một người

ngồi Kien) (Giờ ngược từ bao la)

một cách nồng nhiệt để đáp lại, mà h

phát triển quan trọng nhất là

trong khi những câu hỏi này là

đã đạt đến mức cao nhất là

trong khi những câu hỏi này là

— Ngày qua, tôi đã

— Ngày qua, tôi đã

LÀM TIỀN

PHÓNG SỰ của TRỌNG-LANG

(Tiếp theo)
GIỮA NHỮNG « GÁI »
LÀM TIỀN

Hai đứa con

DƯỚI ĐÂY, là một việc đã xảy ra riêng cho tôi. Mỗi lần nghe đến, tôi vẫn có cái cảm giác như giữa mùa nực, tôi tắm bằng nước nóng có thả rau mùi để nhớ đến một ngày thật lạnh dã qua. Cảm giác nhẹ nhàng như lúc tắm hồn khẽ trạm phải ngọt giòi béo may. Nhẹ nhàng nhưng thầm thia vô cùng.

Không phải là vì đã hết tài liệu nhưng tôi muốn nói đến một cái đầu mệt, mệt màng hơn những cái khô khan hằng tuần của một người khác.

Đột ngột người bạn tôi đang học đại học, anh B. ở ngoại ô, đã hẹn tôi từ mấy hôm trước :

— Chiều thứ bảy, tôi nhất định tổ chức một cuộc nhảy nhót ở nhà. Mời anh xuống chơi. Tôi sẽ giới thiệu với anh hai « ca-van » bé không thể tưởng tượng được, và xinh đẹp như tranh vẽ...

Tôi yes, đến nhà anh B. Trái với tưởng tượng, tôi gặp anh đang không làm gì cả và lại sắp ngủ gật, cạnh một cái máy hát, vẫn dây nắp, cao và sơn màu như một thùng trè. Bên cạnh anh, hai đứa trẻ đang rúc rích đứa. Anh cũng không tỏ cảm tình gì cả, khi trông thấy tôi. Tôi muốn cáo về lâm, nếu sau đó nước, anh đã không đứng dậy, với vẻ một chút đê bảo tôi:

— Giờ ta khai cuộc « nhảy già dinh » nhé? Chỉ có anh với tôi thôi. Vâ...

Anh đê cho tôi há mồm vì ngạc nhiên xong đâu đấy một lúc, rồi giông giắc như đội bộ lính, anh gọi to:

— Ông Ưu!

Theo liền tiếng gọi, một đứa trẻ nô nức, trống tay vào gối, đứng lên. Anh B. lại hô lần nữa. « Ông Ưu! »

lên. Cả hai đứa, trạc bầy, tám tuổi, ngực ngực, len lết nhau nhau, và bùi lấy áo nhau như cho khói ngã. Chúng đều vận áo cánh và quần lụa dài tha thưốt, tóc cung húi ngắn như con trai. Tôi nhận biết chúng là con gái, vì chúng xinh, trắng, mõm mõm quá trong cái vẻ e lệ hồn nhiên mà trời đã phú cho phái yếu.

Anh B. đê mỗi tay lên đầu một đứa, và anh bảo chúng băng một giọng không ngọt tí nào.

— Cả con Ưu và con Ỉn nghe chưa? Tao di vặn kèn, chúng mày ôm nhau, lập tức nhảy một bài « phoc ». Phải lấy gân chân, nấu nốt làm sao cho thật đẹp. Xong, sẽ có thưởng...

Rồi anh quanh lại phía đê kèn hát.

Đứa bé hơn, chắc là con Ỉn, thẳng thẳng bước lại chỗ chúng tôi, đầu lưỡi nó quắn quại giữa cặp môi đỏ thắm, hai bàn tay ruồi thẳng cả ra. Nó bá lấy cổ anh B., mắt nhung hau hau nhìn tôi, mồm nói thầm vào tai anh một câu, mà cả nhà nghe thấy:

— Chóng rồi bác cho cháu một trinh, nhé bác nhé?

Trước khi anh B. vặn kèn, tôi hỏi anh :

— Ưu và Ỉn là tên thật hay tên giả? Con cái nhà ai?

B. vừa lên giây cót, vừa nói :

— Chúng nó ba chị em cả thảy. Con lớn ở với bố ở tỉnh khác. Hai con này ở với mẹ. Mẹ chúng nó là ai, lát nữa sẽ hay. Chúng nó sần sần bằng nhau, cùng ục-ich, « gon lanh » như lợn sữa cá, nên tôi gọi đứa là Ưu, Ỉn. Lần đầu, thành quen đi. Chứ tên thật của chúng nó, đẹp lắm, và những bỗn chũa...

Ken dã khé khé và bụt cả hơi như người trĩ mũi, nói lén bài « fo » cũ rich : « Mais non, Madame ».

Con Ưu sóc lại cổ áo, trịnh

trọng nghe tiếng đầu mồi con Ỉn. Con Ỉn hơi mềm cười, cong ngón tay út, trên vai Ưu, nhẹ nhàng tựa đầu vào má chị.

Chúng nhảy không thay đổi « bướcs », nhưng di lại rất đúng với nhịp kèn, mà đúng dần, mà mềm mại làm sao! Tôi muốn khen to một câu : « Thật là nêu thơ một cách não nùng! » Nhưng tôi chỉ lầm bầm được một chữ : « Tuyệt! »

Kéo vừa hết. Hai đứa rời nhau ra, và suýt nữa bình như đánh nhau. Chúng nó mới cầu nhau xong, vì một lẽ : con Ỉn ti vào vai Ưu nặng quá. Chúng tôi nhìn : hai đứa lại e lệ như thường. Tôi muốn chúng nhảy một bài « tangos ». Anh B. đỡ lời cho chúng :

— Tango thì phải đê cho me chúng nó. Ưu Ỉn ta chỉ ủn ỉn được soi thôi.

Hai trẻ vẫn đợi, vẫn gầm ghè và vẫn sẵn sàng yêu nhau. Anh B. sực nhớ ra, móc túi lấy một xu đưa cho Ưu :

— Đem ra ngoài hàng đê chia nhau cho rõ thật đều, nghe chưa? Mỗi đứa một trinh, cho... khỏi nhầm.

Rồi B. quay người lại phía tôi :

— Tại ở quanh đây, nhất là mấy cô ả dào thich Ưu, Ỉn lầm. Ngày nào họ cũng thuê hai đứa nhảy cho họ xem, cứ một trinh, một bài. Có khi nhảy ở trên giường, trong nhà nào chật chội, mà kèn thi là kèn mồm, nghe là con Ưu vừa đưa con Ỉn, vừa « tinh tảng tảng, tảng tinh tảng tảng » (suis pas l'homme que vous croyez...) Ngày nào cũng vậy, mới bảnh mắt chúng nó đã di nhảy thuê đê làm tiền rồi.

Tôi hỏi :

— Chúng không di học?

B. buồn rầu, buông một câu mà tôi chắc là có hai nghĩa :

— Di học? Ai di làm tiền hộ cho?

B. muốn nói thêm chorō nghĩa hơn, nhưng lại thôi. Anh đê kịp thành một câu khác, nanh-ác theo ý tôi, nhưng chắc chưa đủ nanh-ác bằng câu anh muốn nói :

— Cứ học nhảy, cũng đủ làm rỗi! Cõng là một nghề, cái sự nhảy!

Người mẹ

Giữa lúc này, một thiếu-phụ nhỏ nhắn, vào quang ba mươi tuổi, nhanh nhẹn bước vào, hay là « ào » vào thì lung hồn, dem theo vào cái rực-rỡ của con bướm và mùi thơm ngát của túm hoa hồng. Thiếu-phụ tươi quá, cơ hồ sấp như một đứa trẻ. Vì trông thấy tôi, thiếu-phụ đã đổi thành một người dán bà có sắc đẹp nghiêm nghị, mau chóng một bộ cách không ngờ.

Nhưng thiếu-phụ vẫn không kiêm-chế nổi những tia sáng mắt diên dảo và sáng ngời trong cái ám u, thùy-mị của hai làn sóng obung, đã hơi phai mầu vì thức đêm hay là vì nước mắt.

Tôi đã lương ra người rỗi, bằng cái sáng không thảng thắn của đôi mắt ấy : nó là giấu hiệu của một ái-tình dữ dội nhưng ngắn ngủi.

Gọng thiếu-phụ lại uốn-éo quá khít người dán bà đó tự giới thiệu với tôi bằng tiếng pháp rất trong trẻo :

— Madame L... ! Et très heureuse, Monsieur. (Tôi là bà L. và rất sung-sướng được biết ông...)

Anh B. thêm bằng tiếng ta.

— Bà L. hay là người đã sinh ra cái Ưu và cái Ỉn, vẫn vẫn!

Bà L. hơi đỏ mặt, và nhìn tôi trầm trồ. Tôi đã ngårn mặt đi, trước sự quyến rũ của một vẻ đẹp lõa lõa. Tôi thấy ở đây lần lượt, cả vẻ chán nản của một linh hồn xa ngã, cả vẻ đầm đuối của tình yêu đến chẽ.

Nhung, làm sao thiếu-phụ dã đê cho nó... « nghề » quá, nếu

tôi dám nói thế !

Cả B. và tôi không ai chịu nhảy cả. Bà L. ra đi một lát, rồi trở lại với một người trai trẻ, không dãy hai mươi tuổi, gầy rوم, và xanh leo, xanh lè. Bà vui vẻ giới thiệu với tôi :

— Cậu P. bạn của em tôi nhảy giòi lắm, nhưng vẫn bị tôi coi như em là thường. Trong trận giờ, tôi được nhìn bà L. ép vào ngực P., say sưa trong những bước từ Fox cho đến Boston.

Trong vài bước, tôi lại được thấy mặt bà. Cặp môi đều ướt sưng, mặt càng đỏ rực, mắt càng quắc sắng. Người đó đã tìm thấy lý sống. Cái sắc đẹp đó đã « xuất nguyên hình » trong cái vai ngắn ngủi nhưng thích hợp.

Tôi bùi ngùi nhìn hai đứa trẻ, đang về tròn môi mà nhìn mẹ, hai cái môi ngon sau này cho một xã hội « chó sói ».

Lòng tôi đã ra ngoài cái vòng cảm giác ích kỷ, và thiên về một thế giới rộng rãi hơn,

Tôi bắt đầu thương yêu Ủn và ĩn vô cùng...

Rồi trời sắp tối. Bà L. ra về, còn gắn bó hẹn tôi lại chơi đằng nhà bà.

Anh B. lại cho tôi biết thêm về đời bà L. :

— L. chỉ có bằng tiểu học, nhưng nói tiếng Pháp thạo lắm. Hắn bỏ chồng lên dây, đem cả con đi, giữa lúc anh chàng kia bị tàn-tật.

Hiện giờ, không biết hắn làm nghề gì, chỉ biết rằng hắn sống rất đàng hoàng.

Tôi hỏi :

— Người trai trẻ kia là thế nào ?

B. hơi bối rối :

— Nhân tình ruột thịt của hắn đấy, tuy ít tuổi hơn hắn nhiều và chẳng bao giờ có lấy một trinh dinh túi...

B. còn gọi rật tôi lại :

— Quên, quên ! L. còn có một tài riêng đặc biệt nữa. Hắn hay ron nhà như chuột, chỉ vì nơm nớp sợ chồng tìm được chỗ ở, thêm rày rà. Nhà thuê lại đắt tiền. Mình cứ ở đâu, tiền nhà cũng cứ ý ra luôn luôn. Ông chủ nhà có đòi, hắn chỉ nói một lúc, là thôi không đòi nữa.

« Muốn phấn, muốn gạo, muốn xu, chỉ nói một tiếng và nhìn một cái là có tất !

Lần đầu, một buổi chiều, tôi lại chơi nhà L. mang theo quà cho Ủn, ĩn. Thoạt thấy tôi, hai đứa reo lên, đón lấy quà, soán sít lấy tôi, mừng rỡ vô hạn. ĩn ngồi trên đầu tôi và gọi tôi là « Ba » rất gọn gàng.

Nó nhớ đến bố, hay là những đàn ông qua đây đều là « Ba » nó cả ? Một câu sau này của ĩn nói

xát tai tôi sẽ cho tôi biết rõ. Câu ấy có lẽ chỉ có tôi được nghe thấy :

— Chỉ có Ba « này » cho em bánh thôi. Ba « ấy » chẳng bao giờ có bánh cả !

Ba này, và Ba ấy ! Trong ĩn ngày thơ quá, khi nó nói thế.

L. từ trong bếp đi ra, phần sáp ngọt ngọt, nồng nàn là lúc L. nấu ăn cũng vẫn trang điểm như lúc nhảy đầm.

L. giữ tôi lại, và thúc con ở cú bâng mâm cơm lên. Tôi không hiểu sao L. phải vào bếp vì một mâm cơm không súng đàng này. Giữa canh và rau, một con cá vàng ngày nâm cong hai đầu trên cái đĩa xấu xí, và chả lợn thái hạt lựu, khô khan trong cái bát nhỏ. Tôi ngó liền cơm : món ăn cốt yếu này nần nẫn, màu trắng đốm hoa cà. Còn những dồi dưa ? Nếu không phải là chuột, thì chắc là Ủn và ĩn đã gặm be bét cả hai dầm.

L. mời tôi ăn. Tôi từ chối. L. đứng ngay dậy, quát đuổi hai

đầu gối phải bò : Em mới đi làm, mà làm thì đến hai, ba giờ, đến sáng không chứng mới về. Em có dồi, cũng tại anh. Mùa đêm nay em nhất định tuyệt thực, để ghi lấy cái kỷ-niệm này. Vì biết đâu, mai ? Anh đường anh, em đường em ?

Ở xó cửa, một bàn tay xinh xinh, nắm giữ lấy quần tôi. Tôi nhín xuống, gặp đôi mắt đèn hau hau của ĩn. Cái mồm nồng nàn nứt sấp nói gì. Một bàn tay nữa xô ra. Tôi lén dè vào dây một hảo. Bàn tay ấy cup lại, và thoáng một cái, tôi đã thấy cái minh tròn trĩnh của ĩn, đang chui qua rào nứa dè lén sang bên hàng xóm ngoan ngoắt như một con chó con bay một con lợn con.

Lần thứ hai, tôi trở lại chỗ này, như trở lại một phúc-dường hơn là trở lại nhà một bạn gái.

Tôi vừa vặn gặp P. đi ra, mặt xanh và người hom hem thêm lên. Trông thấy tôi, hắn như

con vào nhà trong, và đồ tất cả cơm vào liền.

Rồi L. dương mắt nhìn tôi : « Anh không ăn. Tôi cũng vậy. Chúng ta cũng không ăn. Có thể thôi ! »

Tôi chợt thấy « sự thật » trong mắt của L. lúc này. Nhưng chỉ một lát thôi, vì L. đã chớp với một cái : hắn vẫn giấu không nói tôi cái vẻ ngạo nghễ ở tia mắt vừa mới loáng lẹn.

Tôi nhất định ra về. L. chắn nản tiễn tôi ra cửa. L. giữ lấy bàn tay tôi trong tay và nói xát vào tận mặt tôi :

— Em xin nói thật. Đói thi-

muốn dấu cái vẻ thức đêm rõ-rệt quá trên đôi mắt thâm quang, và trên bộ môi khô se đến nứt ra.

L. cũng hơi thay đổi. Lưng hắn hơi gù vì sau lần áo cánh, hắn đã mặc độn đến mấy lần áo nịt. Lần da cổ, phía trước ngực, đã hơi rắn reo. Cặp mắt L. lờ dờ trên bộ mặt đã nhát phấn. Lần đầu, tôi thấy L. gầy quá. Lần đầu tôi thấy L. có một bình-giáng tiêu-tuy của một người làm mẹ, hình như đã thất vọng trong cuộc phấn-dầu đau-dớn với một đời sống phù-phíếm.

(xem tiếp trang 18)

Trọng-Lang

Blouson ARISTO !!

MUA
PULL'OVER, BLOUSON..
marque

ARISTO

của hãng NAM HAI chế tạo
thì chắc chắn là được của tốt.

Nhiều kiểu rất mới.

Không nên ngăn ngại.

NAM - HAI

BONNETERIE

45, Rue du Lac — Hanol
Trước đền Ngọc-Sơn

MUỐN ĐẸP
các bà, các cô
chỉ nên dùng
SỮA, KEM,
PHẤN, SẮP

X N N O X A
CỦA CÁC BẠC SĨ CHUYÊN MÔN CHẾ RA
BẢN TẠI
các hiệu bào
chế Tây, các
cửa hàng to
hoặc tại ĐẠI LÝ
35 RUE RICHAUD
HANOI

OUVERTURE
LE SAMEDI 14 OCTOBRE 1938

CABINE
PROPHYLACTIQUE
du Docteur HY

Ancien Interne de l'Hôpital

St Lazare de Paris

Spécialiste des
maladies vénériennes

Ouverture en permanence
la nuit de 22 heures
à 6 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes
(Để phòng bệnh hoa-liệu)

N° 2, RUELLE HỘI - VŨ

Của Văn Thom

Tôi chém.

Hát-hước văn sĩ muốn xuất bản sách minh, bèn đề quảng cáo: Từ nay đến 15 hôm, ai mua sách sẽ được tặng thêm quyển: « Nết Hitler chết. »

Bạc-giả nghe thế gởi phiếu mua như bướm. Đến hôm nhận sách, thấp thỏm mang ngang quyền sách quâ ra đọc.

« Nết Hitler chết, người ta sẽ... liem rồi... chém! »

Và chỉ có riêng câu ấy, là độc nhất trên tấm truong giấy... trắng!

Về ròi

— Tè oi, u mày đi đâu?

— Thưa u con đi xóm.

— U mày chưa về à?

— Thưa u con về rồi.

— Thế u mày đâu?

— Thưa u con lại đi xóm nữa!

— ???

Thấy gì?

Trong giờ vật lý học. Thầy hỏi:

— Nàng Tẹo, khi nước đun sôi thì anh thấy gì?

— Bầm.... con thấy u con luộc thi!

Bị ròi.

ÔNG CHÁNH ÁN — Sao anh ăn cắp?

TÔI NHÀN — Bầm con đòi quá.

ÔNG CHÁNH ÁN — Thế lương lâm không bảo gì anh à?

TÔI NHÀN (chữa mình) — : Bầm nó thấy con đòi quá, nó đi đâu nào ấy rồi!

Không ăn

— Ba ơi, nho này giồng ở đâu?

— Ở bên tay!

— Thế con không ăn đâu.

— ???

— Thầy con thường bảo: ăn cây nào rào cây nấy, bág giờ nó ở bên tay, làm sao mà rào được?

Tự mâu thuẫn

Trường-lời biết Vinh-Sơn là một nhà viết báo kí di, vi dâng tri. Anh ta viết luôn mười bài luận (hayet) về chủ nghĩa quốc gia dâng vào báo « Bát Náo » rồi anh ta lại viết luôn mươi bài về chủ nghĩa xã hội để phản đối lại. Mãi sau anh ta mới viết « minh » lại tự « mâu thuẫn » mình; anh ta bèn viết mười hai bài về thayet dang-hoa, và từ đây anh ta là người « trung dung » trăm phần trăm.

Cửa phật

Cướp phá cửa chùa Thạch Môn mãi không được. Chàng bèn hò reo: « Bạch sư ca, Cửa phật không hép với ai cả. Ca làm ơn mở cửa cho chúng tôi vào. »

Vì sao nước réo

CON. — Tại sao khi nước sôi lại réo được hở ba?

BỐ — Mày dốt lầm, vì đun摹 nó nóng quá nó dừng kêu àm lên à.

Sứa túi

Chồng đi làm về vợ nắn túi tiền (vì hôm ấy đúng kỳ lương). Chồng gắt :

— Thị hêt dè cho người ta nghỉ dã nào?

VỢ. — Tôi lây cậu bồn phận là dè « sứa túi » cho cậu. Thế nào gọi là nang khẩn sứa túi?

Nước Mỹ « quán chủ »

A. — Nước Mỹ là nước « quán chủ » lạ lùng kỳ quặc nhất thế giới.

B. — ...?

A. — Bao thời vua Tiền, vua Ô-lô vua Dầu hỏa, vua Sắt, vua Báo v.v. cùng « lên ngôi hoàng đế » để « trị vì thiên hạ ».

An của đút

Tý thấy vú già đút bánh rěo cho em vội la:

— Nàng óc ơi, vú đừng cho em tôi ăn « cửa đút » kéo nó nhón lên quên tính cứ thế là bị lùi ngay, thầy thường đọc thấy ở trong báo đấy.

Làm ngược lại

OANH. — Bởi tôi là quá: Hết tôi đã định làm cái gì thì ý như hỏng hao không được làm. Ba năm, tôi đã định hết tôi đã thì tôi may mắn, ý mà tôi cứ se phải vò chuối hoài. Năm nay tôi bèn soay... « chiến lược » nếu tôi không đỡ nứa tôi sẽ may mắn, ý như rằng tôi đã. Thầy tôi dự định hỏi cho tôi có Lan dẹp nhất và già nhất làng tôi. Tôi cũng dự định: nếu tôi lắng được Lan tôi sẽ... tự tử. Thế rồi tôi cũng lắng được Lan.

Thì ra cứ dùng « traject » một tí thì mình đánh lừa được cả... thần.Thần số mệnh, đánh lừa được cả... Giời.

Về mùa hè lại trong lúe vải đất, công eao này

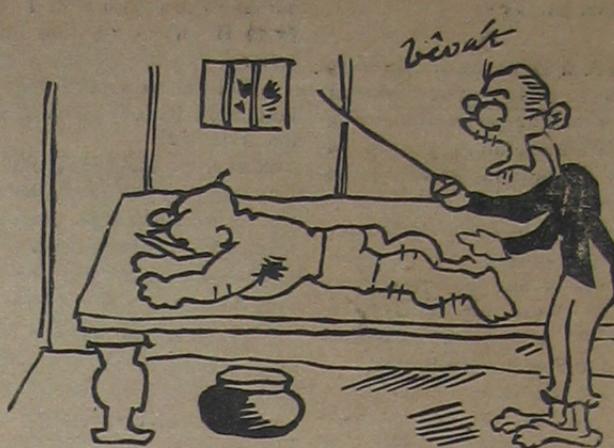
dùng CHEMISSETTE

tirc là ta đã chọn thứ y phục hợp thời nhất, lịch sự và tôn ti.

Manufacture CU GIOANH

70 Rue des Eventails, Hanoi — Tel. 525

La plus importante fabrique de chemisettes au Tonkin

L. TOÉT — Toe, hôm qua mày đi đâu cả ngày?

TOE — Thưa thay hôm qua ngoài tỉnh có đám đánh bốc (boxe)...

L. TOÉT — Thôi chém, con nhà vô phúc Tiền sao cho, mày đánh thua hết rồi phải không...?

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

— Không bao giờ nên xét đến những chuyện về trước; sự ghen tuông về quá khứ không ích lợi gì, chỉ có hại. Với lại đã biết chồng không còn yêu người cũ nữa, thì đã ý đến làm gì? Nếu chưa lấy nhau cũng vậy.

Mlle Bich-Vân — Haiphong. — Tại sao có thứ rất cứng và mộc rất nhiều?

Có cách gì làm cho thứ tóc ấy mềm và thưa bớt đi không?

— Tóc cũng ya nhiều là do tạng người. Không có cách gì làm thưa bớt đi, nhưng muốn mềm tóc thì cần bôi dầu, giữ gìn tóc khỏi bị khô và chờ dùng xà phòng xua.

Lê-pân-Bạt, Dalat — 1) Vợ chồng lấy nhau được 5 năm, nàng không yêu nhau nữa, có thể xin ly dị nhau không?

Nếu cha mẹ một bên không bằng lòng, ta iờ làm theo ý muốn ta không?

— Lấy nhau quá hai năm là có thể ly dị được nếu hai bên đồng ý. Nếu một bên phạm lỗi, kẽ vào những lỗi cho phép ly dị theo luật thì lúc nào muốn ly dị cũng được.

2) Một người vợ không làm gì trái đạo nhưng vì ta không yêu họ nữa, nên cần phải ly dị, như vậy cha mẹ họ có làm gì hại đến ta không?

— Chỉ vì không yêu nữa mà muốn ly dị khi người vợ không làm gì lỗi thì không được, nếu người vợ không muốn. Nếu có nhất định xin ly dị thì phải chịu lỗi về phần mình, phải bồi thường, nuôi vợ con, v.v.

Melle Téte-Tourane. — 1) Trong thời kỳ đánh hồn người con trai và người con gái già.

HỘP THƯ

Có Thành? Vĩnh-yên. — Đều không có giá thû, nhưng có nhiều bìa có khắc (như ảnh chụp, thư tú, v.v.), có thể đổi bìa thường và tiền cấp đrowsing được.

Cô Vũ Mỹ, Hanoi. — Không tiện trả lời.

Ô. Nam Hồ — Không rõ ông định nói người ta quảng cáo bộ các băng, hay quảng cáo cho băng mình.

Tây Minh, Haiphong — Không tiện trả lời.

Đ. S. L. Quang-nghi. — Nên làm theo tình yêu của mình đó là cách phải hơn cả. Cần hỏi của ông giải quả và không hợp lệ.

Báu Văn Giáp, Haiphong — Không tiện trả lời trong tình thế này.

Một bạn ở N. B. — 1.) Cha bị mất công quyền không có can hệ gì đến con. Nhà nghèo thì được miễn học phí. Gian lận nguy hiểm lắm, và cố nhiên phải đến tiền lại. 2.) Mua thuốc ở hiệu thuốc tây. 3.) Xem N. N. nói chuyện của cũ trước.

Trung, Bắc kỵ

của HOÀNG-ĐẠO

SAU Nam kỵ, ta phải nói đến Trung kỵ và Bắc kỵ. Nói đến cả hai kỵ, là vì, về nguyên thủy, cả hai đều sống dưới một chế độ giống nhau. Nhưng, có một thời kỳ kia, chế độ của hai kỵ bắt đầu khác nhau, như một con sông chia ra làm hai nhánh, mỗi nhánh theo một đường riêng. Lần theo lịch sử của hai kỵ, kể từ buổi hai kỵ còn là một, ta sẽ thấy rõ vì đâu hai kỵ lại mất dần những tính cách chung.

Năm 1872, một nhà buôn bán người Pháp, tên là Dupuis, nháo bẩn khí giới cho chính phủ Tàu ở Vân Nam, thấy đường giao thông tiện lợi nhất để sang Vân Nam là đi ngược con sông Hồng Hà, bèn đến ngụ ở Bắc kỵ. Rồi nhân có việc lôi thôi với quan lại người Nam, Dupuis bèn cầu cứu với chính phủ Pháp. Năm sau, đỗ đốc Dopré, thống đốc Nam kỵ, phái vị trung úy Francis Garnier ra Bắc để bênh vực cho Dupuis. Trong ba tuần lễ, với một đội quân không tới hai trăm người, ông ta chiếm được thành Hà-nội và nhiều tỉnh khác ở trung châu Bắc kỵ. Nhưng cách đó vài hôm thì ông ta bị giết.

Sau cuộc Bắc da ấy, Nam triều với chính phủ Pháp lại ký một hòa ước mới. Hòa ước ấy là hòa ước ngày 14-3-1874, một hòa ước đặt một cuộc bảo hộ rất nhẹ nhàng cho nước Nam. Nước Pháp công nhận quyền thống trị của Nam để và sự độc lập của nước Nam đối với hết thảy các nước khác, và hứa giúp đỡ Nam triều chống lại với các cuộc ngoại xâm. Nam triều thi hứa sẽ theo chính sách ngoại giao của Pháp, nhận quyền thống trị của Pháp trên đất lục tỉnh, nhận ba tỉnh Hải-phòng, Hà-nội, Qui-nhơn và sông Hồng là nơi người Pháp có thể đến buôn bán được. Đề thi hành hòa ước ấy, nước Pháp có quyền đặt một vị khâm sứ ở Huế, và ba tòa lãnh sự ở ba tỉnh kề trên.

Nhưng hòa ước ấy thi hành một cách chặt vặt. Nam triều lo sợ, quay đầu về với nước Tàu, đem cống lè sang Bắc kinh, rồi đến năm 1878, lại mời quan quân Tàu sang Bắc kỵ để dẹp giặc. Nước Tàu phản kháng về việc quân Pháp chiếm Nam kỵ, và ông Bourée, đại sứ Pháp ở Bắc kinh, bèn đứng ra ký một hòa ước với Tàu: theo hòa ước ấy thi địa phận Bắc kỵ chia ra làm hai, các lịnh annam ở tả ngạn sông

Cái sét thuộc quyền nước Tàu. Nhưng hòa ước ấy không được chính phủ Pháp duyệt y.

Trong lúc đó, đại úy Rivière bị quân Cờ đen giết ở gần Hà-nội. Chính phủ Pháp bèn phái đại tướng Bonet ra đánh phá Bắc kỵ và đã đốc Courbet đến bắn phá kinh đô Huế.

quân Nam triều bị thua. Ngày 23-9-1883, vua Hiệp Hòa đánh chịu ký với Harmand, đại biểu Pháp, một bản hòa ước nhận cuộc bảo hộ của Pháp. Bản hòa ước ấy rất chặt chẽ, vì ý muốn của Harmand là chia lìa Bắc kỵ và Trung kỵ, và làm cho Nam triều không còn thế lực gì nữa. Vì thế, hòa ước ấy sáp nhập tỉnh Bình-thuận vào lục tỉnh và ba tỉnh Thanh hóa, Nghệ an, Hà tĩnh vào Bắc-kỵ.

Nhưng vài tháng sau, vua Hiệp Hòa băng hà và quân Pháp ở Bắc-kỵ gặp quân Tàu. Tuy nhiên, chẳng bao lâu quân Pháp đã chiếm được Bắc nịnh, Thái nguyên, Hưng hóa và Tuyên quang. Tàu thua, chịu ký hòa ước với Pháp và một tháng sau, ngày 8-6-1884, vua Kiến Phúc ký một bản hòa ước mới với nước Pháp.

Theo hòa ước ấy, nước Nam nhận cuộc bảo hộ của nước Pháp: nước Pháp sẽ thay mặt nước Nam trong những cuộc giao chiến với nước ngoài, và dân Annam ở ngoại quốc được chính phủ Pháp bảo hộ và bênh vực.

Nhưng hòa ước 1884 ký xong, lửa chiến tranh không vì thế mà tắt. Ngày tháng ấy, quân Pháp lại bắt đầu đánh nhau với quân Tàu ở Bắc kỵ và ở Formose. Ngoài ra, quân càn vương nồi lên tử tung. Quân Pháp lén cướp tỉnh Tuyên quang bị vây và bị đánh lui ở Lang sơn. Viện đại tướng Negrer bị thương. Tín ấy về đến Pháp, dư luận Pháp sôi nổi và nội các Jules Ferry,

bị dò.

Sau đó vài tháng, đại tướng Courcy, vừa là thống tướng chỉ huy các quân đội Pháp, vừa là khám sứ, ép Nam triều ký một bản hòa ước (30-7-1885) đem Trung kỵ vào chung một chế độ với Bắc kỵ.

Nhưng bản hòa ước ấy không đem ra trước nghị viện Pháp bàn và duyệt y.

sau, năm 1886, chính phủ Pháp tổ chức lại Bắc kỵ và Trung kỵ.

(Còn nữa)

Hoàng Đạo

Thi sĩ viết và ngâm:
« Ta nhẹ bước giữa rơ cảng
cỏ lá... »

Việc tuần lè

(Tiếp theo trang 5)

14 tờ báo ở Nam bị cấm — Cả
thầy có 14 tờ vừa hàng ngày vừa hàng
tuần ở Nam-kỵ mới bị cấm là:

Sự Thật, Tia Sáng, Công Luân,
Tháng Mười, Sanh Hoạt, Thủ Thợ,
Lao Động, Nhật Báo, Hy Sanh, La
People, Dân Chung, La Lutte, Tranh
Bản và Dân Mới.

Đồng thời có gần trăm ради người
bị truy tố.

Bỏ hai kỵ thi kiêm sát thương
chính — Hai kỵ thi kiêm sát và pho
kiêm Thương chính đáng lẽ mở vào
ngày 28 và 29 Novembre sắp tới đã có
nghị định bãi bỏ. Có ngọt 200 người
lấy và Tự thi đã được gọi đến lấy
giấy má vẹ.

Chợ phiên giúp về công cuộc
chiến tranh — Nội trong tháng No
vembre, bà Toàn quyền Catroux sẽ mở
một cuộc chợ phiên lớn ở Hà-nội để
lấy tiền giúp vào các công cuộc cứu iế
quân đội Pháp. Hiện nay bà Catroux
đang mở một cuộc lắc quay để giúp
binh sĩ ở Pháp và đã nhận được trên
10.000d.

Sách mới

— Nắng Hanh Vàng (tiểu thuyết)
của Vũ Trọng Can, giá 0p.40.

— Hai giọt mao rơi (xã hội bi
kịch) của Hà Định Tuyên, giá 0p.30.

Điện xoay chiều, quyền thứ hai
của Nguyễn Hữu Thắng, giáo sư
trường kỹ nghệ Hanoi. Hội Ái hữu
cựu học sinh các trường kỹ nghệ
Bắc-kỵ xuất bản, giá 0p.50.

Thuốc quân
và xì-gà

MELIA

Hút êm dạng

và thơm ngon

ĐẠI-LÝ BỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21, Bd Henri Rivière — HANOI

TIN VĂN... VĂN CỦA LÊ TA

HƯỚC hú vía !

Hôm nay tôi vượt râu
cọp, mà không việc
gi.

* Vuốt râu cọp là một câu vi
von. Đề nói đến cái việc táo tợn
của tôi : tôi đã dám ghẹo bà Kiêm
Duyệt.

Bài của tôi, dù táo tợn đến đâu
mặc lòng, lúc đặt dưới mắt kính
của bà cũng phải mờ phen run sụ.

Vậy mà, là lùng nhỉ, nhất kêu
của bà không hề đụng đến một chữ
nào.

Chắc lại có chuyện gì đây.

Chắc bà vừa mới có một việc vui
mừng : ăn bữa cơm ngon và dễ
tiết, mới cho con gái về nhà chồng ;
không thì ít ra bà cũng có một bà
mẹ chồng mới tạ thế.

Mà nghĩ cho kỹ, sự trêu ghẹo của
tôi cũng chưa hẳn là ngạo man.
Cũng chẳng có gì đáng cho bà nỗi
giận.

Có lẽ bà lại bằng lòng nứa kia.

Chứ không ư ?

Tuần tác chừng ấy, xuân đã hết
mà duyên cũng chẳng còn, cái thân
gái già chỉ dành lấy cách tác họa
cho các bài văn làm thú tiêu khiển...
Cả đời lè loi, bà chỉ bị người ta
ghét bỏ và oán trách. Ấy thế mà
bỗng một hôm có anh chàng buông
những lời đùa cợt... Chắc bà phải
lấy làm sung sướng, cái miệng móm
mém phải để hở một nụ cười cảm
động, và, biết đâu đấy, có lẽ bà
còn muốn gửi cho « ai » cái liếc
mắt hữu tình...

Ấy là đoán phỏng thế thôi.

Chứ đôi mắt kia mà đoán liếc kẽ
hở này thì tôi nhất quyết đi trốn.

Từ ngày bà Kiêm Duyệt tái sinh,
trong tòa soạn Ngay Nay người lo
nhất là anh chàng Tú Mỡ.

Thảo nào mà anh chàng im tiếng
máy tuôn nay.

Có gì đâu ! Chỉ vì hồi nào, bà
Kiêm tạ thế, anh Tú tưởng bà cũng
như mọi người phảm trân chúng ta,
chết là « đi đứt ».

Anh làm một bài văn tế rất cay
đắng — nghĩa là cay đắng theo lối
Tú Mỡ — đê... lố sự vui mừng.

Có những câu nêu nuột đến thế
này :

Tuổi bà một già

Đau ốm bà một hết.

Ông chẳng bằng lòng

Bà không được việc.

Nên rước bà trở lại quê hương ;
Đề mồi bà yên vui ta nguyệt.

Đến viên lạc thú, bà về mà sỏi đất
trồng rau ;

Báo chí tự do, chúng tôi liệu chán
nghè chính nghiệp.

Cố quên nỗi kẽ dí vè, người ở lại,
thương thi rết dỗi là thương :
Hồi tưởng khi kén thời ngực, trồng
đánh xoá liếc thực quá không dám

liếc...

Người ta đoán, lúi rưng rức đọc
bài ai diếu trước mồ ma, anh Tú
mắt thi tuôn chảy, mà miệng thi

nhỏen cười dè già vờ mếu.

Ngờ đâu bà già cũng chỉ chết
như người già vờ.

Bà sống lai kia kia, mũi lõi thêm,
mắt sáng thêm và cái kéo mài sẵn
từ dưới âm ty, bây giờ sắc hơn
trước nhiều quá.

Anh Tú mặt thắt sắc, bảo nhỏ
với tôi :

— Lẽm thơ nứa làm gì ? Khom
già vẫn cầm tôi, chỉ đợi tôi thò ra
một vần là cắt.

Nhung các bạn đừng lo vội.

Tú Mỡ khéo lâm.

Trong túi anh có nhiều mưu ngô
ngôinh để làm được lòng bà Kiêm
Duyệt. Nhưng mưu đó đội lốt
những vần thơ dở dỗ. Anh đang
nghỉ một bài nhịnh bà Kiêm một
cách thực thắn lanh.

Cho hay công thẳng đến như bà
mà cũng ura nịnh.

Cả đến thành thắn cung vây. Tôi
không nói ngoa đâu.

Trong đèn vua mẫu, cầu vịnh
thường thường là cầu :

— Tấu lay bà, bà đẹp chín nghìn.

Bà tin là bà đẹp chín nghìn, bà
bằng lòng và bà « chứng cho tiêu ».
Tiêu là bà mẹ muôn con khỏi bệnh,
là một người thành tâm muôn trùng
số độc đáo, hay một cô thiếu nữ
thành tâm kiêm chồng.

Do việc nhỏ luận việc to.

Khắp thế giới vừa rồi, và ở các
tôn giáo, người ta cầu khấn một
cách da riết. Đề xin thần minh
cho thế giới được hòa bình.

Vì hòa bình hay không, không
phải là tại sở thích của bọn Hitler
và công ty, nhưng chính là tại
những đảng thiêng liêng gặp hời
vui vẻ hay cău kính.

Ngọc hoàng vừa đẹp duyên chẳng
bạn với bà thiên-thiên huyền nử :
những hòa ước lung tung ký. Ngọc
Hoàng ăn khói tiêu và giận nhau
với Ngọc hâu : Hitler đánh Ba Lan.

Theo cái luận lý siêu phẩm đó,
người ta chỉ có việc tránh nhan
chiến tranh bằng cách kêu van
cầu khấn cho chư vị trên cao
đứng cao kinh bao giờ, lúc nào
cũng vui lòng. Đó là một cách
nhịnh nột thần thánh.

COURS { de FRANÇAIS du } & MATHÉMATIQUES

(à la Société d'Enseignement Mutual. Hanoi)

par M. VŨ ĐÌNH LIÊN, ĐOÀN PHÚ TỨ, TRẦN VĂN TUYỀN

1. — Cours de FRANÇAIS 1er degré (1ère et 2ème années P.S.) . . . 1\$00

2. — Cours de FRANÇAIS 2e degré (B. E. et D. E. P. S. I.) . . . 1\$00

3. — Cours de MATHÉMATIQUES (cours complet du cycle P-S) 1\$00

S'adresser à la
Rue des Éventails, n. 59 — Hanoi

Nhung cầu thi cầu, chiến tranh
cũi lồi.

Cùng với tin vở tuyển diễn thông
cáo những cuộc cầu khẩn công
công, chúng ta được vở tuyển diễn
thông cáo những số lần bay lầu
ngầm bị hạ, bị đâm.

Tại sao thế nhỉ ?

Tại người trần gian không khéo
nhịnh chữ gì ?

Đây là tin đưa khi muộn.

Nhung, như lời người khôn vẫn
nói, muộn còn hơn không.

— bài Khai Tri Tiển
Đức có một bài văn
học.

thỉnh thoảng ban văn
học lồ chúc một buổi diễn thuyết
con con bay một buổi hội họp leo
lèo có tính cách... văn học.

Vừa rồi, nhân ngày kỷ niệm Tiên
Biên năm nay,
bài Khai Tri Tiển mở cuộc thi văn thơ
và tặng thưởng.

Bài được thưởng nhất là một bài
lục bát dài.

Bầu đề là Tân Nữ Huân ca.

Tác giả, một kẻ hôm qua còn vô
danh, hôm nay đột nhiên thành
thi sĩ.

Lại một bài báo nứa, ông Babut
nói động đến Bà, nhưng
ông Babut động một cách rất nhẹ

nhàng, như người mơn man và
mến yêu — cố nhiên vì ông cũng
già như bà — và rất khôn khéo. Ô !

mà khôn khéo thực cơ !

Bà Kiêm Duyệt, đối với chúng
ta, là một « bà cầm kéo ».

Ông Babut muôn bà là một người
đàn ông.

Một vị thần : Hippocrate, Thần im
lặng.

Vì theo ông, nhân vật ấy chỉ là
một người cảnh giác giữ cho sự
yên ổn của quốc gia. Một người
minh mẫn và hiền lành, thường
ngọt ngọt và dỗ dành ta : « Xuyt !
Đừng to tiếng nhé, đừng dài dì
nhé : quan thù đang lắng tai nghe
ngóng chúng mình... »

Thể thi Kiêm Duyệt đâu phải
là bà di ghê quá ác. Ta có ý kiến
gi cứ nói, miễn không phải là
những ý dai dẳng, những lời hờ hơ.
« Kiêm Duyệt không nên là cái

khán hưng miệng (vẫn lời ông
Babut) cũng không nên là cái phèo
chup tắt » dư luận chúng ta.

Vậy ta cứ nói đi.

Và nhất là cứ cười.

Nói (và cười) những việc không
hai gi đến sự phòng thủ.

Còn gì nói được nữa không ?
Còn nhiều !

Những việc ương gàn của những
người ương gàn, sự

thứ
trí hiếp của mấy người lộng
quyền, biết bao nhiêu cái ngang
tai trái mắt ta thấy thường ngày v.v.
... Miễn là đừng nói đến những
sự bí mật về quốc phòng : những
điều mà ta không biết đến bao giờ
đó nói.

Lêta

CẨU Ô

— Cần người có bằng thành chung
Diplôme) để dạy trẻ con ở vùng
nhà quê cách Hà-nội 40km. Đường
đi rất tiện lợi. Lương tháng 30đ.

Hồi tại M. Giáp n. 12, Rue Bourret
— Hanoi.

— Trẻ tuổi, đứng đầu, chăm chỉ
hiện đang dạy ở một trường tư,
muốn tìm chỗ dạy học buổi tối.
Lương cốt đủ sống Hồi là báo.

TOMBOLA

« THẮNG LONG SPORTS »

Số Tombola « Thắng Long Sports »
đã mở tại trường Thắng Long ngày
15 Octobre 1939 hồi, 8 giờ sáng có
M. Minot đại diện quan Đốc-lý chủ
tọa và có Me Chrétien thừa phát
lại chứng kiến. Dưới đây đăng
những số trúng. Ai trúng số, mời
đến phòng thư ký trường Thắng
(ở phố Ngõ Trạm Mới Hanoi) lấy
những lô trúng.

Số 19676 :	1 xe nhà,
số 06086 :	1 xe đạp đàn ông,
số 05853 :	1 xe đạp đàn bà,
số 10443 :	1 xe đạp trẻ con,
số 17287 :	1 máy ảnh,
số 13440 :	1 máy hát
số 13640 :	1 đồng hồ Oméga đàn ông,
số 02203 :	1 đồng hồ đeo tay đàn,
số 05713 :	1 vợt tennis,
số 01885 :	1 quả bóng,
số 09430 :	1 cái extenseur,
số 02510 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11923 :	1 đồng hồ báo thức,
số 05622 :	1 đồng hồ báo thức,
số 16803 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11252 :	1 đồng hồ báo thức,
số 14512 :	1 đồng hồ báo thức,
số 15592 :	1 đồng hồ báo thức,
số 14334 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11034 :	1 đồng hồ báo thức,
số 18674 :	1 đồng hồ báo thức,
số 10235 :	1 đồng hồ báo thức
số 02434 :	1 đồng hồ báo thức
số 02758 :	1 bút máy,
số 09200 :	1 bút máy,
số 04797 :	1 bút máy,
số 12884 :	1 bút máy,
số 09156 :	1 bút máy,
số 05222 :	1 bút máy,
số 01133 :	1 bút máy,
số 01179 :	1 bút máy,
số 00776 :	1 bút máy,
số 05093 :	1 bút máy,
số 16804 :	1 bút máy,
số 03515 :	1 bút máy.

VO' CHỒNG—NHỮNG TIẾNG TÒ TÌNH

— Em ơi! Em sich lại
nữa! Hãy còn xa quá!
Anh muốn gần lấn nữa!
Anh muốn lấy những
sợi lông của hai ta
má thắt lấy nhau, để
khỏi phải xa em một
tắc nào!

— Em sẽ lấy tên anh và tên em dặm
cho con đầu lòng của đôi ta. Như
thế, em chẳng quên tên anh được!

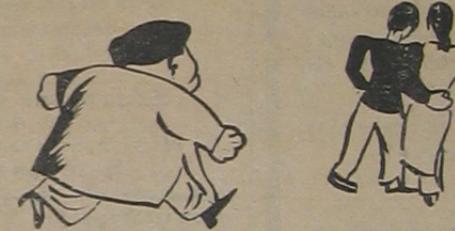
TOPHOTO

Một tiếng thở dài. — Tang chứng rành rành như thế này mà
Tòa không cho ly dị!

Những tiếng uy hồn uy hồn uy chồn!
Những tiếng ấm chén tan tành! và những
tiếng không văn chương quá độ!

Tiếng gót giày đi khe khẽ (tuy hơi nặng) theo sau những
tiếng gót giày khác.

Chả nghe thấy tiếng gì cả

của TÔ-TÙ

Làm tiên

(Tiếp theo trang 13)

Một thảm-kịch, chắc chắn, đã xảy ra trong tim của những người này...

Câu chuyện của chúng tôi nhạt nhẽo quá. Cho đến lúc L. đứng dậy, khêu to ngọn đèn.

Rồi hắn nhìn tôi như người ta nhìn nhau một lần cuối cùng và bảo tôi:

— Ủn và lõi vẫn gọi dùa anh là Ba. Muốn cho nó gọi là Ba thật, cũng không khó. Hay là nói trắng ra, anh muốn làm... «chồng» tôi cũng dễ lắm.

Câu nói phải gọi là rơi vào đầu tôi mới phải, vì tôi thấy tôi choáng cả óc. Tôi còn choáng óc nữa, khi nghe L. thong thả, rành mạch như đọc cho tôi nghe một lệnh mà hắn yên tri rằng tôi sẽ phải theo:

— Mỗi tháng, anh chỉ phải bỏ ra độ sáu bảy chục thỏi. Đủ cho ba mẹ con tôi sống!

Và giông đặc hơn nữa:

— Anh bao tôi đi!

Tôi nhìn L. Một hồn thẳng tinh và lạnh-lùng quá. Tôi tưởng tượng rằng như đang đứng trước một người diễn nói trong lúc hơi tinh tinh.

Hay là trước tôi, chỉ là một tâm hồn bị xưa đuối vào biu quanh, sau khi tìm mãi không thấy cái cớ sống trong chỗ xa-hoa?

Hay là tôi vừa được nghe thấy tiếng nói của «trụy-lạc»?

Sau này, nghĩ đến tôi làm sao. L. đã kề với anh-B. Anh đã nói lại hết cho tôi nghe, bằng một giọng rất đứng đắn:

— L. nói với tôi nguyên văn như sau này, sau đêm đó: «Cái thằng cha vớ vẩn đó, nếu nó bằng lòng thì sáu bảy chục, kè cũng tạm được. Nhưng bộ nó, thi tiền đâu? Tiền, cho nó có nhiều cũng chỉ đủ cho tôi mua phẩn, và để cho «chàng» mọc vài cái sừng

«Nhưng, nói chơi cho vui, mà thôi, chứ Annam có nước gì đâu!»

Dù sao, tôi cũng đã «sống» một cái «mộng» đẹp, đẹp oai-oanh về chỗ sự thật nặng-nè, đẹp về chỗ lòng thương chí ú-ớ được thôi, trước sự tàn-phá ám-i của trụy-lạc,

Tôi dâng lê đã phải làm một cái gì!

Nhưng tôi đã phải hi sinh cái kỷ-niệm nhiều thi-vi này mất rồi... Tôi đã «thương yêu», nhưng nhất định không phải là «người» của tinh-yêu.

(Còn nữa)

Trọng-Lang

VÔ - ĐỨC - DIÊN
KIẾN TRÚC SƯ

8 Place Négrier
HANOI — Tel. 77

CHỈ GIỮM

Ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khúc khắc, ho có đàm trắng, xanh vàng, hồi thoái, bình thường có khí bị hành nóng lao, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc gia truyền của cụ Trịnh Hải Long (nội là ông đồ học bài). Thuốc đã cứu sống muôn ngàn người. Có 2 thứ (thứ 5p. và thứ 3p.50. Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông :

TRỊNH-VÂN-HÀO, Directeur Ecole Villa n. 110 rue Vassoyne Tàndinh, Saigon

BÃ CÓ BÁN Ở KHẨP HIỆU SÁCH ĐÔNG-DƯƠNG

Nắng Hanh Vàng

TIỀU THUYẾT của VŨ TRỌNG-CAN

Tác giả Tiểu thuyết « NGOẠI TÌNH »

Chuyện một công nương Huế 17 tuổi, một ông Nghị Hanoi già 60 và một cậu con trai 16 tuổi — một tình yêu u ân không bao giờ được nói ra — một tấm lòng chết trong một tấm lòng.

Sách dày non 200 trang, giá 0p.40

ÉDITIONS LIBRAIRIE CENTRALE

110, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Bắc-kỳ, Ai-lao, Cao-mèn : Xin giao thiệp thẳng với

M. TÔ VĂN ĐỨC, LIBRAIRIE CENTRALE

Các nhà Tông đại-lý phát hành :

Toàn xứ Trung-kỳ : M. LÊ THÀNH TUẤN 119, Rue Gia-Long, Huế
Toàn xứ Nam-kỳ : MINH PHƯƠNG, 15 A, Cité Văn Tân, Hanoi
(Có thể trả bằng tem, ở xa ai muốn mua xin gửi thêm 0p.21 trước bão dâm.)

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez des chemises à col BAILEINÉ et TRUBÉNISÉ chez votre chemisier spécialiste

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi

Agent à Namdinh :

BAZAR AU BON MARCHÉ
140-142, Paul Bert — Namdinh

ÔNG NGUYỄN - TIỀN - LÂNG

vừa được thưởng Médaille Hán-lâm-viên văn chương Pháp, mới soạn 2 cuốn sách :

1.) DANS LES FORêTS ET DANS LES RIZIÈRES, tiểu thuyết Pháp văn, lời văn Tát thực chất chuỗi, gồm hết tinh thần phong tục nước Việt nhả. Giá 0p.90, thêm 0p.06 trước.

2.) TIẾNG NGÀY XANH, tiểu thuyết Quốc-văn tả phong cảnh nhân vật từ đỗ đến miền son trước. Giá 0p.28, thêm 0p.06 trước.

EDITIONS HƯƠNG - SƠN

97, Rue du Coton — Hanoi

Ở xa trả tiền bằng tem poste cũng được

Mời các ngài tới ném
các món ăn Tú-Xuyên

tại

Cao lầu Tú - Xuyên

82, HÀNG TRỐNG, HANOI — GIÁY NỘI SỐ 394

Sẽ được vừa ý vi MÓN ĂN NGON
Cách tiếp lịch sự — Nhận đặt tiệc

**hãy trị bệnh
bằng thuốc
chuyên-môn**

Phụ-nữ bách-ijen

Trị các bệnh ho-mồi phát, ho hắt, cảm, tắc tiếng. Ho già, có thai, có thai, rồi ho sán hận. Ho lâu năm, cảm, lỵ cơn xanh, đau, có huyết. Ho hắt, Hai chữ vai đau, đầu xây xẩm, mệt mỏi, ốm lạnh, xót xa trong phổi. Hiện nghiêm trọng 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p.00

Bắc-phê linh-dược

Trị kinh nguyệt không đều, bay trồi sọt. Huyết kinh bầm đetty, huyết kinh khi nhiều khi ít. Tử cung sưng, có máu, đau trắng da dưới, huyết trắng ra nhiều. Người mất máu, mất xanh, đau thất thường. Uống trong 1 hộp Bắc-phê-hoàn thì kinh sẽ có lại đúng ngày, hết Bắc-dái. Hau có thai.

Giá mỗi hộp 1p.00.

Gửi Contre Rembl. do :
VĂN-HÓA 8, Cantonais, Hanoi

VÔ - ĐỊNH - DÂN
323, Rue des Marins — Cholon
BÀI-LÝ : Mai-Linh 68-62 Cầu-Bát-Hai
Nguyễn-vân-Dức, 11 Rue des Caisse — Hanoi

PHỤ-GHƯNG

**Lâm
Dulk-tuyết
lá cài đặc điểm
của thuốc**

Nhiều ban phản nản thuốc Di-tinh chỉ trị tạm thời. Còn uống thì hết hiệu, mà nghỉ thuốc, bệnh trở lại như xưa.

CỐ TÌNH ICH THO hoàn của PHỤC HUNG Y QUÂN bắc chế không có nhau vậy. Sở dĩ được tin dụng là ồ, là nhờ ở chế : BÌNH KHÔNG BAO GIỜ TRỎ LẠI

Bình mang-linh, di-linh, nhẹ trọng 1, 2 năm dùng 2 hộp là thật mạnh. Bình hoạt tính, nặng 5, 7 năm dùng nhiều lâm 5 hộp, là không còn bao giờ tái trồi lại nữa.

Cái đặc điểm của CỐ TÌNH, ICH THO là ở chỗ ấy.

Giá mỗi hộp 1p.00.

**CỐ-TÌNH
CỐ-CHỐN-THO**
tr. 11 long-Tuân
tr. 11 tuân-Huynh

(Gửi Contre Rembl. do :
Tổng phi hành phía Bắc :
VĂN-HÓA 8 Cantonais, Hanoi
Tổng phi hành phía Nam :
VÔ - ĐỊNH - DÂN 323 Marins — Cholon
BÀI-LÝ : Mai-Linh 68-62 Cầu-Bát-Hai
Nguyễn-vân-Dức, 11 Rue des Caisse — Hanoi

MÃY ĐIỀU XIN LÔI
và MỘT ĐIỀU TẠ LÔI

Xin nhớ đèn 10 Novembre là đình hăn

Cuộc kỷ niệm mùa thu tháng Tám năm 1936 của nhà thuốc Thượng-Đức năm nay đã khép cho từ 10 Octobre đến nay nhiều ngày đến mua thuốc Kinh-Tiến Tuy-Tiên phải thất vọng vì không có thuốc bán. Lẽ đó là vì thuốc K.T.T. này càng ngày càng nhiều người biết tiếng, gặp lúc bán giá đặc biệt này thì có nhiều người mua quá, nên chế thuốc không đủ bán, hai là số bào-chè-viên của nhà thuốc Thượng-Đức xin về để ra đầu ngũ mất mấy người, thành ra có chế gấp cũng không đủ người cho kịp được. Những ngày đến mua thuốc không có, chắc đã hiểu rõ cho nồng nỗi ấy mà thứ lỗi cho. Muốn tạ lỗi các ngài, chúng tôi đã tuyên thêm được rất nhiều các bào-chè-viên lành nghề khác, nên hiện nay thuốc K.T.T. đã có rất nhiều mà xin giá bạn giá đặc biệt này đến đúng ngày 10 Novembre. Xin các ngài chiếu cố ngay, kéo lại lỡ một dịp may.

Kinh-tiến Tuy-Tiên tức Khang-Hy tráng-dương kiện-thần-hoàn chuyên chữa các bệnh ở thận như giao hợp kém, đau lưng, mờ mắt, rụng tóc, liệt dương, di động lâm tinh, hiếm sinh dục... là một thứ thuốc bồ thận rất hợp tang cho những người ở Á-châu, danh tiếng từ đời Khang-Hy. Hộp nhon 2p.00 lấy 1p.00, nhỏ 1p.00 lấy 0p.60. Mua ở các Đại-ly thì 2p.00 trả 1p.20, 1p.00 trả 0p.70. Nhận gửi linh hóa giao ngan, tiền cước người mua phải chịu.

Nhà thuốc THƯỢNG - ĐỨC
15, phố Nhà Chung (Mission) — Hanoi

Mách giúp

MỘI GIA ĐÌNH NÊN BÈ TÌ ! KHI HẾU SỰ KHỎI RỐI TRĨ !
Mùa hè năm nay khí trời rất nóng bức, bệnh « Cảm nhiệt » phát sinh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lâm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hòn mê, làm Hiah, Ban, Trái, nhức đầu v.v..., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BẮC-ÁI TRẦN CHÂU TÂN » thổi bệnh trong 15 phút, lành bệnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cái cò dán thơ, chặng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhân dược » trị độ 50 bệnh nhân.

BẮC - ÁI
100 Bd Tông-đốc-phương — CHOLON

Các binh lính Đông-dương nên chú ý đến quyển sách

LE FRANÇAIS PAR SOI-MÊME par NGUYỄN - HOÀI - ĐÌNH, Đốc-học Hải-dương

In lần thứ bảy, phát hành hai vạn ruồi quyền
Quyển sách này soạn riêng cho người biết đọc Quốc-ngữ tự học tiếng Pháp

một mình không phải thầy, dễ học, chóng nhớ, nói tiếng Pháp rất đúng.
Để giúp cho anh em nhà binh, lao động, học sinh và người nhiều tuổi tự
học tiếng Pháp một mình. Sách này có 80 bài dịch tiếng Pháp ra Quốc-ngữ
và Quốc-ngữ ra chữ Pháp. Học trong thời kỳ rất ngắn sẽ nói được tiếng
Pháp流利, giao thiệp cùng người Pháp dễ dàng, không như thứ sách bắt
chước làm rối trí người học.

Bán khắp các hiệu sách — Giá 0p.80 — Ở xa thêm 0p.20 tiền cước
EDITION NAM-KÝ, 17, Bd Francis Garnier, Hanoi — Tel. 882

Đã có : ÁU CHÂU ĐẠI CHIẾN, giá 0p.04

Thưa quý ông, Thưa quý bà

Khi sinh nở, khi thè thoát ?
Hoa-Kỳ Rượu-Chè soa vảo khỏi
Té chán, chảy máu, dài tag ?
Cảm hàn, cảm thử soa ngang khỏi liền !
Hộp lớn 135 grs. : 0p.60
Hộp nhỏ 75 grs. : 0p.35

Hỏi ở các nhà Đại-ly :
PHÒNG TÍCH « CON CHIM »
Khắp Đông-dương có tree cái biển trên

Sữa

NESTLÉ Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BẢO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyền
sách dạy cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hàng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55
— HAIPHONG —

Ông y sĩ Nguyễn-hồng-
Châu ở Mỹ-luông Nam-
kỳ, viết thư cho
chúng tôi hay...

Ông có một bà chị sanh đẻ rất
khó mỗi lần sanh thì cả nhà phải
lo sợ. Ông đã dùng hết tài lực để
trị cho chị nhưng rốt cuộc ông
phải chịu bỏ tay, ngờ là chị ông
mắc phải chứng bệnh nan y.

Lần này chị ông có thai, ông
mua thuốc Dưỡng-thai, hiệu
Nhánh-Mai cho chị ông dùng. Kết
quả ba hộp Dưỡng-thai, làm cho
ông lâng lâng. Nó đem cho gia đình
ông biết bao nhiêu sự vui mừng,
vì lần này chị ông sanh mau lẹ,
dễ dàng mỗi cách không ngờ.
Không kịp kêu xe chờ đi nhà
thương thì người chị đã sanh
rồi, không đau đớn rên la như
mấy lần trước. Ông mừng quá
viết thư khen tặng thuốc Dưỡng
thai hiệu Nhánh-mai.

Thuốc Dưỡng-thai có bán khắp
nơi, giá 1p.00 một hộp.

CHI NHÁNH PHÁT HÀNH NHA THUỐC

Nhánh - Mai

Tonkin — 11, Rue des Caisses — Hanoi

ĐẠI-LÝ : Haiphong : Mai-linh, Văn-tần, Quảng-văn-Thành Paul Doumer. Hà-Đông : Nguyễn-văn-Hiền 27 Bd République. Khâm-Thiên : Đức-Thịnh. Viêt-ri : Vạn-Lợi, Mỹ-Lợi, Đức-sinh-Thành, Đức-thá-Thanh rue Việt-Lợi. Laokay : Quảng-đức-Xương 47 Cam-dương (Cốc-lộ). Sơn-tiąg : Nguyễn-Tu 12 Amiral Courbet. Tong : Đại-Chương en face du Marché Sơn-lộ... Khắp Đông-Pháp đâu đâu cũng có
bán ở nơi nào cheo biển Nhánh-Mai.

Hay tuyệt trần

Ông Đoàn-văn-Huân chủ hàng
buôn Cao-nghĩa, một đại thương
gia ở tại Qui-nhon, có viết cho
chúng tôi một bức thư, tôi xin
đang nguyên văn như dưới đây :

Thưa ngài,

Tôi xin tin ngài rõ rằng thử
huốc trị Bạch-dái và Tử-cung
hiệu Nhánh-Mai của ngài, hay
tuyệt trần, vì vợ tôi đau bụng ấy
đến nay hơn một năm, uống đủ
thuốc, mà không thấy lành
nay chỉ dùng hai ve thuốc Bạch
dái hiệu Nhánh-Mai, đã thấy
mười phần nhẹ đến chín, nhưng
tiếc vì hôm trước ngài chỉ gửi ra
bản cho tôi có hai ve, nên không
cô dung tiếp. Vậy xin ngài làm
vn gửi gấp ra cho tôi theo lối
lãnh hóa giao ngan :

5 hộp Bạch-dái và Tử-cung
hiệu Nhánh-Mai.

Kính chúc ngài và quý quyền
vạn an. Signé :
Đoàn-đức-Bat

T. B. — Thuốc Bạch-dái hiệu
Nhánh-Mai mỗi hộp giá 0p.40.

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.
Articles « RECLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier	1.70
Ramotte de 100 — — quadrillé multiple	1.20
Plumier laqué, couvercle chromos	1.20
Compas sur panoplies : 15 & 4 pièces	0\$88 & 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage	1.18
— — — en pochette	3\$25 — 2.20 & 1.65
Nécessaire scolaire 4 pièces, pochette cuir	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L' I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE HANOI - HAIPHONG

POUDRE TOKALON : « Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOUVERTE D'UN CHIMISTE PARISIEN SPÉCIALISTE DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si légère qu'elle flotte dans l'air. Telle est la surprenante création d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Tokalon s'étend si régulièrement et si uniformément, recouvrant la peau d'un fin voile de beauté, presque invisible. Il en résulte une beauté paraissant parfaitement naturelle. Très différente, en son effet, des poudres lourdes et démodées qui ne donnent qu'une apparence « maquillée », la Poudre Tokalon contient notamment de la Mousse de Crème qui la fait adhérer à la peau pendant 8 heures. Même dans un restaurant surchauffé, jamais votre visage nécessitera de « retouche » si vous employez la Poudre Tokalon. A la fin d'une longue soirée de danse, votre teint sera toujours frais et exempt de luisant.

Agents : F. Maron A. Rochat & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê

Lấy dinh chất & cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bò quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bồn trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nướu tiêu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương có khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhợt mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lanh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Bàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nőo có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đái) cũng khỏi. Bà nőo nuôi con thì tốt sira, có chửa thì không thai. Các cụ già đau lưng đau mông mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở đều cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thường xuyên sạch cam sỏi, bồ tát, tiêu thụ. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ẩn, nếu ai cần phải bồi bù sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bồ gi hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thử bao sáu vàng, các bà dùng thử bao sáu trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiên với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng-Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bồ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngũ-phiên, Hải-cầu-thân, Tến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được minh nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đậm trẻ nőo người da tinh vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả bắc nhiên. Muôn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhợt mệt. Thuốc này chuyên trị bồ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mao rất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng Khê »

Không chứa lân chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bồ hản được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện chỉ sống hết hai bão thuốc cai là đã không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiên cứu chỉ tốt 1p.00, nghiên cứu nặng bắt 5p.00, 3p.00 là bồ hản được, nếu sai nhở, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tinh Hồng Khê

Giai thép mà buộc ngang trái! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lâng lợ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bỗ női đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 39, mỗi hộp 0p.60 cũng rất nice, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai số 14 cũng khỏi rất nẹo một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp nơi đều đều cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ 88, Phố Chợ Hôm (Route de Huế) — Hanoi

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 món thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Lào. My bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mèn, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà Hồng-Khê dù Hội-chợ Hải-phòng năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-sứ ban khen, các báo Tây, Nam Tàu lời khen ngợi, được thưởng « Bội tinh-vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỳ đầu sào công nghệ, my thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sứ ban khen và được thưởng « Bội tinh-vàng ». Có biểu 2 cuốn sách thuốc : Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỹ giấy hiệu Phật 12 tay.